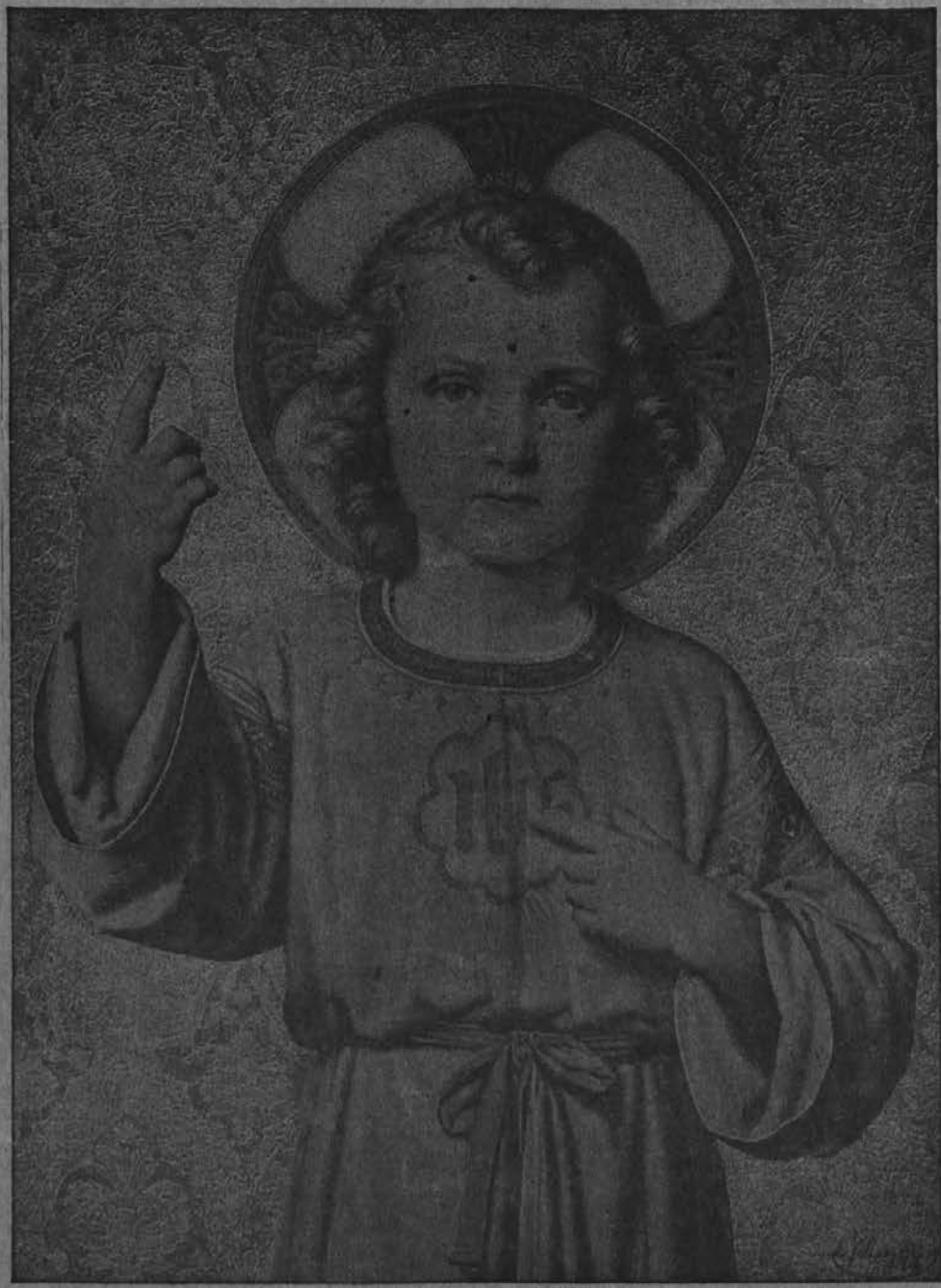

Ab. 1, 2, 11, 20-24

AVE MARIA

ŠTEV. (NO.) 3. FEBRUARY 7th 1920. LETO (VOL.) XII.

NAŠIM MLADENIČEM

Ljubljana

"AVE MARIA"

AVE MARIA.

Izhaja vsako drugo soboto
Published every second Saturday by
FRANCISCAN FATHERS
in the interest of the Order of
St. Francis.

1852 W. 22nd PL. CHICAGO, ILL.
Naročnina \$2.00 na leto. — Subscrip-
tion Price \$2.00 a Year.

Published and distributed under
permit (No. 650), authorized by the
Act of Oct. 6, 1917, on file at the
Post Office of New York, N. Y. By
order of the President, A. S. Bur-
leson, Postmaster General

Entered as second-class matter Oct.
20, 1919, at the post office at Chica-
go, Illinois, under the Act of March
3, 1879. Acceptance for mailing at
special rate of October 3, 1917,
authorized October 25, 1919.

ZA

MATERINA IN DEKLIŠKA DRUŠTVA.

imamo v zalogi

OBREDNIKE, VEZANE, 25,

ZNAKE, (Badges, Regalije)
z društveno medaljo, —

DRUŠTVENE zastave (Bandere)

Društvene uradne

KNJIGE (REGISTER) ZA
imena in mesečnino,

SV. OBHAJILA IN SEJE.

OBRAČAJTE SE NA NAS

ZA TE STVARI.

"AVE MARIA"

1852 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

ROJAKOM V MINNESOTI!

Lepa prilika se naročiti na lista
"Ave Maria" in "Edinost" za vse
slovenske rojake po našelbinah
Minn. je sedaj, ko hodi naša zastop-

nica MRS. PREGLET okrog in na-
bira naročnino. Prav toplo jo pripo-
ročamo vsem rojakom! Vsem bode
z veseljem postregla!
uprava "Ave Maria" in "Edinosti"

YES! TO PA TO!

To se pa že spleča! Taka dva lepa lista tako

POCENI!

Namreč "AVE MARIA" in "EDINOST," katera dobiš za celo
leto od 8. — 29. februarja

SAMO ZA \$3.50.

Če hočeš vedeti resnico, citaj, kaj mislijo o teh dveh listih oni,
ki so že njih naročniki.

ČITAJ DOPISE!

Mi te dopisnike nismo prosili, naj nam pišejo. Prebirajo list
pa ko ga preberejo se jim tako dopade, da navdušeni sedejo in nam
pišejo. Pa še več nam pišejo, kakor mi priobčimo, zato ker se ne
maramo sebe hvaliti v lastnem listu.

Če pustimo sem pa tja kak stavek pohvale neprečrtan v teh
dopisih, storimo to samo

RADI RESNICE.

da vidijo drugi, ki dobe list prvič v roke, kako se drugim dopade.

ČEK V DOMOVINO!

Jugoslovanski poslanik v Washingtonu svari rojake, naj ne
pošiljajo denarja v Jugoslavijo temveč

SAMO ČEK.

Mi že dalje časa pošiljamo z najlepšimi vspehi te čeke domov.
Če hočete poslati svojcem kak dar obrnite se na

EDINOST PUBL. CO.

1847. W. 22 Street
CHICAGO, ILL.

PODPIRAJTE MOŽA, KI VAS PODPIRA.

FRANK SUHADOLNIK

veliko stori za Ave Maria in Edinost. On je zastopnik za ta dva lista
Rojaki, ali ne mislite, da tak mož zasluži, da kupujete pri njem
on ima **VELIKO ZALOGO OBUVAL.**

Zanesljiva in točna postrežba

6107 St. Clair Ave.

CLEVELAND, OHIO.

AVE MARIA, 1852 West 22nd Place, Chicago, Ill.

FEBRUAR 7. 1920.

ŠTEV. 3.

(VOL. NO.) XII.

Izhaja vsako drugo soboto.

Naročnina za celo leto za Ameriko \$2.00 za Evropo \$3.00
Naročnina za pol leta za Ameriko \$1.00 za Evropo \$1.50

List v obrambo sv. vere med Ame riškimi Slovenci.

Nekoliko prijateljskih besedi,

YSI VIDIMO, da je v človeški družbi dandanes marsikaj, česar ne odobravamo in kar je potreba reforme. Zato smo vsi za reformacijo in reorganizacijo, oziroma, kakor je sedaj moderno, da pravimo — rekonstrukcijo. Toda vsak pameten in trezen človek, pa mora biti proti revoluciji rdečkarjev.

REVOLUCIJA je to le: Ti imaš hišo, kjer je treba nekatere stvari popraviti. Treba elektriko v hišo. Vodovod treba spremeniti. Stene treba nekoliko drugače popraviti. Tvoj sin pa pride in prinese bombo, in jo hoče podložiti, pod hišo. Ti ga vprašaš: "Sin kaj pa delaš?" On ti pa odgovori: "Ta hiša je v marsičem pomanjkljiva, razstreliti jo hočem, da bomo na njenih razvalinah sezidali drugo, boljšo, bolj moderno." "Toda sin moj, pomisli vendar! V hiši je še tvoja mati, so še tvoji bratje. Ali ne misliš, da bodo najbrže vsi pobiti, ako razstreliš hišo?"

"OČE, PRAV IMATE. To je res. Toda jaz vendar ne morem pomagati, če se pri tem kdo ponesreči? Če je kdo ubit? Jaz ga vendar ne nameravam ubiti?" — "Toda sin," pravi oče dalje, "ali ne misliš, da pokličemo raje stavbenika, plumberja, elektrika, pa se bomo pogovorili. Morda se da vse to narediti prav kakor hočemo s prav malim trudom in s prav malimi stroški. Poleg tega pa

tudi nihče ne bode izgubil življenja?" Sin pa zakriči nad očetom: "Kaj vi veste! Jaz hočem drugo, lepšo hišo. Ta ni zanič. Vi niste nič vedeli, ko ste jo zidali. Vsi skupaj ste bili norci, ki ste jo stavili, vi, arhitekt, zidar in vsi. Samo jaz vem, kako treba hišo zidati. Zato bombo pod hišo! Za vse drugo se ne zmenim!" "Toda sin, pomisli, če je to modro?" "Kaj se jaz za to zmenim? Ali je modro ali ne? Jaz hočem to, pa je! IN MORA se zgoditi." V tem pride še mati, bratje, sestre in sosedje in mu enako prigovarjajo! "Bodi pameten. Pomisli, tudi sosedove hiše so v nevarnosti!" "Nič! Bomba je edina pomoč!" kriči ta sin.

Vidiš, rojak, to je revolucija, katero pridigujejo naši in vsi ta-rdeči. Res nekaj malega na svetu ni prav. Res je nekaj, kar se mora spremeniti! Prišel je nov čas in prinesel nove razmere. In stavba reda v človeški družbi potrebuje poprave. Toda ali je modro, če učijo, da treba radi malenkostnih nedostatkov samo bombo — revolucijo — pod celo človeško družbo in vse pognati v strašno klanje! Je to modro?

Pomisli, rojak, in potem sodi sam.

Veliko ameriškega delavstva je res začelo že misliti in so sami s svojimi možgani našli, da je ta sin, da je ta-rdeči pridigar slepar in škodljivec, da je njegov nasvet silno nespameten.

STRAŠNO BOGOKLETNO in bogoskrunsko o presv. Reš. Telesu je pisal te dni list, katerega izdaja neki Slovenec Martin Konda. Sicer že zdaj nekaj mesecev ta list kar bruhaja iz sebe najostudnejša bogoskrunstva proti naši sv. veri, toda s tem člankom proti presv. Zakramentu je pa ta nesrečni človek prekosil samega peklenščeka. Tako ostudno more pa pisati samo katoličan, ki je ali znorel, ali pa stopil v službo samega Luciferja. — Ta ostudni napad je pa toliko grši, ker je pisan tu v Ameriki, kjer smo se v veliki večini Slovenci naučili biti vsaj toliko gentlemani, da spoštujemo prepričanje svojega bližnjega, da ne bomo z blatom ometavali tega, kar je našemu bratu drago, pa če bi to bila tudi navadna otroška igrača. Saj nas nihče ne sili biti pristaš kake vere. Vendar kdor ne mara kake vere, pa vsak Amerikanec zahteva od njega da ima vsaj najnižjo stopnjo gentlemanstva in omike, da potem to vero pri miru pusti. — Martin Konda niti toliko ni gentleman.

Martin Konda je bil že enkrat a-retiran in bil pred sodiščem in tudi že obsojen je bil radi enake pobalinske in vandalske posirovelosti. Kakor čujemo je takrat moral obljubiti, da ne bode več tako pisal.

Mr. Martin Konda: s tem ko ste napadli presv. Zakrament ste napadli več tisočev svojih rojakov! Naši očetje so prelivali svojo srčno kri za ta vzvišeni zaklad kršč. srca, da so ga obvarovali oskrunbe! Tudi proti Vam se bomo postavili v bran!

Zato Vam kličemo: do tu, in ne več dalje! Če so naši očetje žrtvo-

vali v obrambo te presv. skrivnosti vojo kri, bomo mi, njih sinovi toliko raje žrtvovali par stotakov in vas bomo naučili dostojnosti.

Vidite, kako daleč smo že prišli Slovenci v Ameriki? Vidite, kaj si upajo ti naši odpadli katoliški Slovenci?! — In kako bi si ne? — Saj Glas Svobode čitajo in naročajo celo katoliški(?) možje, taki, ki gredo še kdaj v cerkev, ki gredo še k spovedi! — O strašna zaslepljenost! — S hudičevim morilnim orožjem v žepu pristopajo kot Judeži izdajavci k sv. zakramentu. Rabeljna plačujejo, da zadira nož uničevanja v presv. Srce Oega, katerega sprejemajo.

SAMO ENO SREDSTVO je proti temu zlu: **močno katoliško časopisje!** — Zato, vsi na delo! Kolikor močnejši bode katoliški tisk, toliko slabejši bode nasprotni. Bratje, kdo tukaj ne vidi jasno, da "kdor danes med nami ni odločno z Jezusom, ta je že proti Njemu," ta je že s tem Njegov izdajavec? da kdor "ž njim ne pobira že samo s tem razstresa."?

MLADENIŠKIM DRUŠTVOM smo posvetili to številko. — Bojimo se pa, da bomo tudi glede teh društ. "glas vpijočega v puščavi," da bodo tudi naši fantje ostali po večini naselbinah brez varstva in brez vodstva v najkritičnejših dnevih svojega življenja. Li res? — Dal Bog da ne!? — Marija, pomagaj!

O SREČNI MLADENIČI, ki najdejo duhovnika, ki je po kakem mladeniškem klubu njih oče njih vodnik skozi vihrava in nora leta. Pozna le-

ta, kot sivi starčki, bodo blagoslavljali njegov spomin.

*

MLAD ČLOVEK je kakor lep nov avtomobil, poln gasolina ki je zmiraj na tretjem "speedu." Startaj ta avtomobil, sedi nanj in ga lepo vodi, šel bo, da bo veselje. "Startaj" ga, pa skoči z njega, naj divja naprej sam — in cela ulica bode polna mrtvecev ali vsaj povoženih, dirjal bode naprej, dokler se ne bode zaletel v kak "post" in — — razbil. — Tak je mlad človek brez modrega vodstva! — Le primirjaj nekoliko pa boš videl, da je res tako!

*

VERA JE FARŠKI BIZNES" so ti rdeči voditelji(?) natrobili v ušesa, Slovenec, in ti si jim vrjel, ne da bi bil pomislil ped pred seboj. To ima ubogi slov, duhovnik za plačo od svojega naroda za to, ko noč in dan skrbi, kako bi poplačal vaš dolg na vaši cerkvi. Zato, ker se je ponižal v navadnega gledališkega in komedijskega režiserja, da prireja ples, igre, zabave, piknike, samo da bi pomagal Vam vaš dolg na vaši cerkvi izplačati. — In ti, še ti, katol. Slovenec, ki imaš vsaj še nekaj razuma, tudi ti enako misliš?

*

Mladost je norost — skače čez jarek tam kjer je most in kolikrat si pritem zlomi nogo — si uniči življenje za vedno.

*

Mlad človek je kakor bi bil slep in gluhi: ne vidi in ne sliši — dokler ni prepozno! — O blagor se mu, kdor pa je našel v tej dobi prijatelja, ki je zanj videl in zanj slišal!

ČRNI DNEVI V RDEČIH ČASIH.

Po časnikarskih poročilih sestavil
K.
(Dalje.)

V "Gospodi" si je tujec naročil obed in ga tudi drago plačal. Med jedjo je pa izpraševal gostilničarja o razmerah v Krasnaja in tudi, če bi vedel za kako posestvo, ki bi bilo naprodaj. Prav takrat je pa umrl

Občestvo Krasnaja je bila popolnoma prava tipično ruska občina. Šole seveda ni bilo nobene. Le Sveštenik, ali Oče Epifanij je ob nedeljah zbiral okrog sebe vaško otročad in jih učil za silo čitati cer-

občinah so namreč delovali duhovniki, ki niso bili veliko po šolah, temveč so se za silo naučili čitati in pisati in pet rusko bogoslužbo in tako bili poslani po občinah.

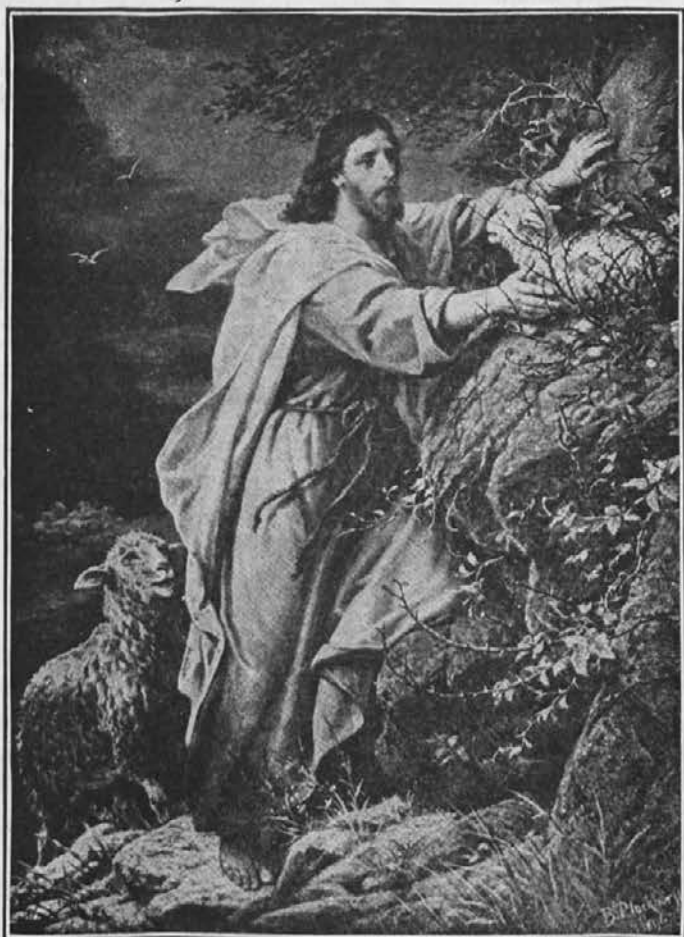
Vlada se je bala učene in izobražene duhovščine, zato je pritiskala, na arhijerije, da niso zahtevali velike izobrazbe od mladih mož, ki so se priglaševali za duhovski stan. Zato je vladala med rusko duhovščino splošno velika nevednost.

Kaj čuda potem, da taka duhovščina ni mogla izobraževalno vpljivati potem na narod, da so tako rastli mladi Rusi in mlade Rusinje brez šole in brez poduka, razun površnega poduka v veri.

Da, tako daleč je šla ruska vlada, da je moral vsak oče delati posebno prošnjo za dovoljenje, ako je hotel sina poslati v mesto v šolo.

Krasnaja občina je bila tedaj izjema. Sveštenik Epifanij je bil sin bogatejših starišev iz Moskve. Tako je bil član privilegiranih stanov in tako je smel v višje šole. Tako je bil sam izobražen in to izobrazbo je potem širil v svoji župniji.

Tako je bilo mogoče, da so Krasnajani vsi, kateri so zrastle pod Sveštenikom Epifanijem, znali čitati in pisati. Vlada je o tem izvedela, in se ji ni nič prav dopadlo. Vendar Sveštenik Epifanij se ni zmenil za vladno prijaznost. Namignili so mu sicer, da ne dela njim po vseči, pa se za to ni zmenil. To je bilo pa uzrok, da ni dobil službe v Moskvi, temveč, da je moral celo svoje življenje preživeti v Krasnaji. Vlada je sicer smatrala to kot kazni, kajti ni vedela, da si Svešte-

sosed Kantorja Zofrona in sin je prodajal očetovo hišo. In to posestvo je potem res kupil Žid Kugelstein, kajti to je bil ta tujec. Takoj si je najel delavcev in takoj prezidal celo hišo in jo spremenil v pravo rusko prodajalno.

kvne knjige, peti ruske sv. pismi in ruske molitve.

Občina Krasnaja je bila še srečna, da je imela Sveštenika Epifanija za duhovnika, kajti hodil je nekoliko več v šole. Tako je bil izobražen človek. V večino kmetških

nik Epifanij prav nič ne želi Moskve ali "višjih" služb.

Sveštenik Epifanij je takoj ob nastopu svoje službe v Krasnaja posvetil vso svojo skrb svoji družini in svoji župniji. Tako sad njegovega dela ni izostal. Krasnajani so bili zavedni Rusi in tudi zavedni kristjani. Njih izobrazba jim je pa prinesla blagostanje, kajti veliko se jih je posvetilo trgovini in obrtom in tako lepe denarje služili. Tudi so trgovali z Moskvo.

Svojega Sveštenika so ljubili kot očeta. "Oče Epifanij," pod tem imenom so ga poznali. Kar je "Oče Epifanij" rekel, to je pri njih kaj veljalo. Vsak prepir je bil poravnan, ko je "Oče Epifanij" povedal svojo misel in razsodil, kdo ima prav kdo ne. Kdor je natanjčneje že proučeval življenje ruskih mužikov po takihle manjših selah in občinah, ta si bode lahko predstavil razmerje, katero je vladalo v Krasnaji med občanom in njih duhovnim pastirjem.

In tako so srečno in mirno in zadovoljno živeli občani Krasnaja do prihoda žida Kugelsteina.

Pa še ene reči niso poznali, razun morda samo prav malo — to je bila pa vodka. Sveštenik Epifanij kot izobražen človek, videl je nezmerno gorje, katerega povzročča med dobrim ruskim narodom nesrečna — vodka. Zato je v svoji občini nastopil z vso odločnostjo proti temu strupu naroda. Kot meščan je imel dovolj prilike videti posledice te kuge med revnejšimi in delavskimi sloji v Moskvi.

Videl je pa tudi, da je nevarno se temu strupu upreti. Večinoma so imeli vso trgovino z vodko v rokah Nemci, največ pa židje. Ti so bili pa vsi veliki ljubljenci vlade. Vlada je dobivala velikanske dohodke iz te trgovine. Ti dohodki so se seveda precej prijemale smolnatih rok raznih uradnikov, ki so te davke še zvišali, da se je lahko več njih samih prijelo. Zato so uradniki takoj obdolžili kot vladnega nasprotnika onega, ki bi si upal nastopiti proti vodki. Sveštenik Epifanij pri vlad-

nih uradnikov tudi iz tega uzroka ni bil priljubljen, ker je tako odločno nastopal proti vodki.

Tako je pa bilo mogoče, da v Krasnaja res ni bilo pravega pijanca, ki bi bil udan "vodki." Vsi trgovci so Sveštenika Epifanija toliko spoštovali in se ga tudi toliko bali, da niso upali razplesti te trgovine po Krasnaji.

Kako je moralo toraj zaboleti srce sivega starčka, ko je naenkrat na stara leta moral gledati kako mu grdi žid uničuje delo dolgih štiridesetih let, vzlasti kako je med prvimi žrtvami ravno njegov kantor.

Ko je toraj kantor Zofron odšel iz župnišča, zamislil se je sveštenik Epifanij v globoke misli.

Srce ga je bolelo.

"Če bode tako šlo nekoliko časa dalje? vse moje delo dolgih štiridesetih let bode uničeno! Ljudstvo naj se uda temu strupu in prišel bode moraln propad tudi v njegovo čredo. Koliko truda ga je stalo, da je dosedaj obvaroval svojo čredo tega strupa! Zdaj, na stara leta, naj pa gleda ves ta trud uničen?"

Solze so zalile stare oči in kaple solza so porosile belo sivo brado

Vendar, kaj naj naredi? Proti ži-

du nastopiti? Kako nevarno! Vedel je dobro, kako velik upljiv ima židovstvo. Vedel in poznal je pa tudi židovsko zlobo in hudobijo. Vedel je česa je zmožen žid, ako se ga razdraži.

Vendar pa, ali more pustiti vse to? More mirno gledati, kako mu podel človek radi par rubljev dobička tira ljubljene "otroke" — kakor je imenoval svoje verne — v gotov propad?

Ne! ne more in ne sme!

Vstaviti se mora z vso silo! Vsa sredstva mora porabiti, da odstrani nevarnost od svoje črede, pa naj ga stane kolikor hoče!

Krepko je vstal s svojega sedeža, se visoko vzravnal pogledal z objokanimi svojimi očmi proti "ikonu" — sliki Bogorodeče, Matere Ruskega naroda, kakor bi bil hotel s tem pogledom aklicati: "Mati, Marija pomagaj!"

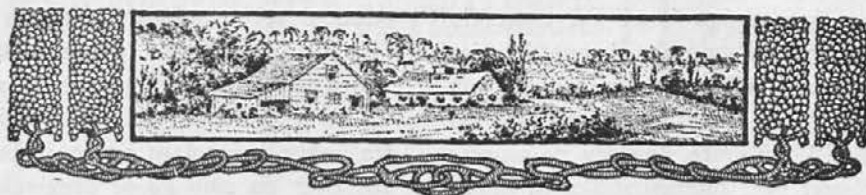
V tem je vstopila postarana žena v sobo njegova žena je bila to — ki ga je poklicala na obed.

Rešiti moram svoje ljudstvo "naj me stane tudi življenje," je še enkrat zamrmral polglasno, ko je šel v obednico.

(Dalje prihodnjič.)

Mladenič, ako se izgubiš v trnje greha, glej dobrega Pastirja ki hiti za teboj!

SPOMINI IZZA TEŽKIH
DNI.

(1914. — 1919.)

Ksaver Meško:

I. PRVI BLISK.

I PRIJETNO misliti na tiste čase; ni prijetno, pisati o njih. In vendar — tako globoko so se začrtali v naše duše, kakor bi jih roka Večnega vrezala v jeklo, vdolbla v marmor — kaj naj briše človek, kar je pisala roka Večnega, roka Usode, ki se ne more ozirati na veselje

in gorje vsakega posameznega neznatnega črvička, tako neznatnega kot smo mi!

Zato človek ne more pozabiti. Sredi veselja se spomni tistih dni, in hladna senca mu gre čez srce in misli in mu omrzi in ogreni veselje. Sredi noči zasanja o njih in plane pokoncu, poln skrbi, s težkim vprašanjem: "Kaj sem jim storil? Kaj me preganjajo, čemu me hočejo umoriti?"

In tisti dogodki, najsi jih je doživel le posameznik, a stotero je bilo teh posameznikov in tisočero, niso le usoda poedinca, usoda našega naroda so. Zato bodo zanimali širše plasti našega naroda; drobci bodo v zgodovini našega ljudstva, v zgodovini trpljenja, hrepenjenja iz teme k luči, upanja po lepših srečnejših dneh. Zato jih izročam tem listom in s temi listi sedanji generaciji in poznejšim rodovom, da ne umre v njih spomin našega robovanja, našega trpljenja . . .

* * *

Praznik sv. apostolov Petra in Pavla v letu Gospodovem 1914 je

prišel na ponedeljek.

Sv. apostola sta farna patrona cerkve sv. Križa na Peravi v Beljaku, kjer je tedaj pastiroval g. župnik Trunk. Praznujejo dan farnih patronov tam že od nekdanj zelo slovesno, z večino sv. mašami in z veličastnimi obhodi. Zato je pri Mariji na Zili, moji fari, oddaljeni od Perave 25 minut, bila ta dan vsako leto služba božja ob šestih, da so potem ljudje lahko šli k žeganju v mesto.

REV. FRANCE KS. MEŠKO.

Ob petih je cerkvenik vabil. Šele ko je odzvonilo, sem šel v cerkev, ker sem vedel, da tako zgodaj še ne bo mnogo ljudi za spovedovanje.

Stopim v sakristijo, pa mi cerkvenik Erač, že priletel in prevdaren mož, pravi: "Ali ste kaj slišali?" — "Kaj pa?" — "Prestolonaslednika in

soprogo Zofijo so v Sarajevem umorili." — "Ali je mogoče?" — "Bo že. V mestu so bile snoči odpovedane vse veselice. Tu od nas so šli nekateri v cirkus (bil je tam ravno Grand-cirkus Charles), pa so se vrnili. Predstava se ni smela vršiti." — Zaskrbelo me je.

"A kdo ga je umoril?" — "Ne vem." — Pomolčal sem za hip. A ker je bil cerkvenik najzanesljivejši naš mož v vasi — razven njega sta bila naša itak samo še dva mlada moža in njih familije — sem mu povedal svojo misel in skrb: "Če ga je kak Slovan, bo slabo za nas." — Cerkvenik je zamišljeno pokimal z glavo: "Sam Bog ve, kaj še bode."

Tekom dneva smo dobili potrdilo te vesti. —

Naj povem tukaj odkritosrčno svoje mnenje o tem dogodku. Tedaj seveda tega nismo smeli javno povedati, le med štirimi očmi se je čestokrat govorilo: "Gut weg — dobro, da ga ni več." Kajpada, pomilovali smo ga, da je padel na tako tragičen način, tudi Zofijo Hohenberg. Videli pa smo v tem delo božje, ki je rešilo — smo mislili tedaj — avstrijske narode mnogih nesreč in gorja in mnogega prelivanja krvi. Sodim namreč, da so bili v hudi zmoti in niso mogli ali marali razumeti mnogih znamenj in dogodkov vsi tisti, ki so od Franca Ferdinanda pričakovali za Slovane zlatih dni. Ne! Mogoče, da bi Slovane, posebno nas Jugoslovane izigraval proti Mažarom. A le, ker teh ni maral in jih je hotel ukrotiti in ponižati, nikakor pa ne iz ljubezni do nas. Jaz sem moža mrzel, ker sem videl v njem posebljen avstrijsko-nemški militarizem. Če kdo v Evro-

pi je pripravljaval vojno Franc Ferdinand, seveda roko v roki s prijateljem nemškimi Viljemom. Kazalo je to vendar vsakemu, ki ni namenoma zapiral oči, neprestano oboroževanje, vedne gradbe novih velikanskih ladij, ki so kakor nenasitno morsko žrelo požirale ljudsko premoženje. Naši poslanci pa so k vsemu rekali: "da in amen," samo da jim je autokratski potentat milostno stiskal roke.

Ko sem ga videl ob priliki evharističnega kongresa na Dunaju in videl njegovo mračnost, sem si rekel: "Gorje, kadar pride ta na prestol! To bo tekla kri!"

V jeseni tega leta (1919) sem bil, ker nisem imel doma ni strehe, nekaj dni gost usmiljenih bratov v Kandiji ob Novem mestu. Tam sva večkrat govorila o nekdanjih in sedanjih dneh z g. dvornim svetnikom Šukljatom, možem velikih zmožnosti, ostre razsodnosti in bogatih izkušenj. Pa mi je rekel: "Bila bi nesreča za narode, če bi zasedel prestol Franc Ferdinand; zakaj bil je človek brez srca. To je pokazal, ker je bil brez usmiljenja proti živalim in proti poslom."

Pa mi je pravil, kako je pri ježi mučil konje. In kako so mu na lovih morali goniti divjačino pod puško, da je je postreljal na dan na stotine in tisoče. — "Torej kakor nemški Viljem," — pravim jaz. — "Ne, krutejši je bil!" — Kako trd je bil z uslužbenci in siromaki o tem se je že mnogo pisalo.

"Pa je bil veren mož," mi morda poreče kdo, "posebno verna še Zofija". — Ne ugovarjam, da jima ne bi delal krivice. A po moji sodbi bi bil Franc Ferdinand na prestolu v verskih zadevah druga, morda slabša izdaja Jožefa II. To je kazal že zdaj, ko se je vtikal v vsako cerkveno zadevo. Istotako ali še bolj Zofija. Hotel je kje kak župnik kaj popraviti, popraviti po svoji glavi, in je s težavo nabral denar. Pa je lepega ali nelepega dne priropotal v vas avtomobil, v njem Franc Ferdinand in Zofija. Ogladala sta si cerkev in

podrla župniku vse lepe namene. Če se je kaj ustavljal, je v nakrajšem času šel s fare! Da trsatskim oo. Frančiškanom ni pustil zidati nove cerkve, dasi sedanja ni ne znamenita, ne umetniška, mu naj odpusti kdor more. Jaz mu ne morem.

Smrt prestolonaslednika in kneginje Hohenberg je bil za misleče lju-

di prvi daljni blisk, ki je napovedoval strašen vihar. In ta je po tistem morečem miru, v katerem smo živeli julija meseca, z vseuničujočo silo prišel. Pretresal je svet in z nami se je igral in nas metal sem in tja kakor meče fant kamenje po cesti. Bog, da smo ga še preživeli!

(Dalje prihodnjič.)

Tajništvo Zveze Katol. Slovencev je sprejelo od doma sledeče pismo, katerega priobčujemo dobesedno.

ROJAKI, POMAGAJTE!

Nasprotniki katoličanstva so v domovini z vso paro na delu. Katoličani se moramo braniti na vse strani, da zabranimo ta sovražni jez in uveljavimo svoj upliv in svojo moč.

Orlovstvo je pomladek in bojna organizacija katoličanstva na Slovenskem. Orel je tisti, ki ima prihodnost. Zato mu je treba posvečati največ pažnje.

Rojaki, ki ste v Ameriki tega gotovo ne čutite, ali vsaj tako ne kakor mi doma.

Prvo, kar storite: razširjajte orlovsko misel tudi med Slovenci v Ameriki. Pri že razvitem društvenem življenju to ne bo ravno preveč težavno.

Druga stvar je, da zbirate denarne prispevke za Orlovski sklad, ki smo ga osnovali v domovini. Denarja nimamo prav nič, zato ne moremo delati, kakor bi radi. Potrkajte na vsaka vrata naših rojakiv posebno pa premožnejših poprosite jih prispevka za orlovski sklad, ki nam ga potem dopošljite. Organizirajte pobiranje prispevkov po posameznih društvenih jednotah, javnih prireditvah itd. Dobrodošel nam je vsak najmanjši dar.

Pri pošiljanju darov v domovino bi nam morebiti poslali tudi blaga za kroje in rdeče srajce, telovnike hlače in telovadne čevlje. Vsega tu silno potrebujemo, a ne moremo dobiti od nikoder. Vzorec blaga za kroje gotovo kje dobite, če ne vam ga vpošljemo. Po zmerni ceni bi ga kupili večjo množino. Prosimo poročajte nam o tem natančneje.

Zainteresirajte torej vso našo katoliško javnost za Orla v Ameriki in razložite njegov pomen. Potrebujemo nujne in izdatne pomoči, ki nam jo pa domovina sama ne more dati. Na delo z združenimi močmi! Ne pozabite ob vsaki priliki razširjati orlovsko misel in zbirati za orlovski sklad!

V dneh 29. do 31. julija in 1. avgusta 1920 bo v Mariboru velik slovanski orlovski tabor, in obenem katoliški kongres, kamor pričakujemo tudi večje število rojakov iz Amerike. Obveščamo vas tem potom, da opozorite ljudi na to še pravočasno. Vzdignite se v močnem številu in pridite k nam. Povabite in pripeljite še druge katoličane, Hrvate, Čehe, Poljake, Angleže, Francoze itd., ker to bo svetovni katoliški shod v kolikor mogoče velikem številu. Povabite kogar morete in veste ter sporočite nam naslove. Takrat mora slaviti Orel svoj prvi veliki dan, ki ga bo priredil. Nabirajte za nas v ta namen prispevke tudi pri katoliških drugih narodih, sploh storite kolikor morete za nas.

Posvetujte se o tem vsem pri odborovih sejah, pišite v liste. Mi želimo pričakujemo vaših ukrepov, odgovorov in pomoči.

Najiskrenejše pozdrave! Bog živi!

Za odbor Orlovske zveze:

JOZE STABEJ, t. č. tajnik.

JOS. PIRZ, t. č. predsednik.

OD "VOZLOPISJA" DO PISALNEGA STROJA.

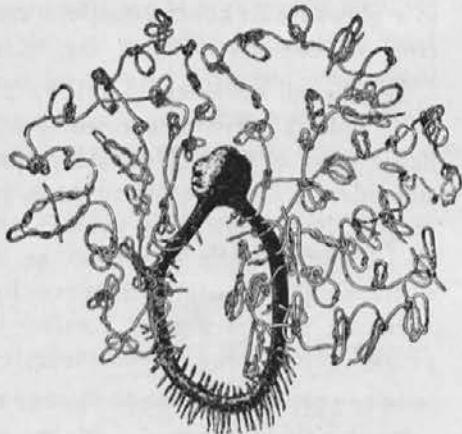
K.

Kdo izmed cenjenih čitateljev še ni zavezal vozla na svoj robec, da bi na kaj ne pozabil? Gotovo pa ni še nihče pomislil, da so to sredstvo rabili ljudje pred dolgimi tisoči leti v isti namen in sicer v veliko širšem in umetnejšem pomenu in načinu, da bi ohranili v spominu, to kar so mislili, videli in govorili in da bi to tudi za druge ohranili. Da, vozli so bili prvi način "pisave," katerih se je človek posluževal prav v istem smislu, kakor mi sedaj pisalnih ali tiskanih črk.

Zgodovina nam pripoveduje, da je bil prvi način pisave, pisava z vozli, katere so se posluževali že pred več kot pet tisoč leti ljudstva na Kitajskem. Vozli različne velikosti in različne oblike, razdalja enega od drugega, njih število, način, kako so bili zvezani z glavno vrstico, vse to je pomenjalo razne besede ali razne pojme in je bila nekaka pisava. Tako je bila vrstica na teh vozlih nekako najpriprostejše pisalno orodje. Kitajci so ta način pisave več tisoč let ohranili za se kot največjo skriv-

Slika števil. 1.

Rokopis v "vozlopisju"
Izkopnina v "Peru".

nost pred tujci. Toda pozneje je pa

ta "pisava" prišla tudi k sosednim narodom. Tako nam kažejo izkoptine v južni in srednji Ameriki v Meksiko in Peru in v kraljestvu "Inka" — naroda, da so ti narodi poznali to pisavo in jo pridno rabili. Da, te izkoptine kažejo, da so ti narodi v "vozlopisju" daleč prekašali Kitajce. Tu so našli krasno izdelane in obširne "spise." Celo velika dela, poročila, pesmi, postave, razne pogodbe i. dr. vse "spisano" z vozli.

Priložena slika kaže eno izmed takih "vozlopisov." Tu čitatelj lahko vidi razliko med vozli in njih oblikami. In te vozle so navzeli na okroglo kost in tako jih shranili.

2.

Dasi trdijo nekateri, da je bil "vozlopis" najstarejši način pisave, katerega je poznal človeški rod, vendar je pa gotovo, da je skoraj enako star če ne morda še starejši način pisave — pisava s slikami. Človek ki je hotel kaj napisati udobel je v les ali največkrat v kamen slike, stvari, ki so naj bili posamezni pojmi, misli, katero je hotel pisatelj napisati. Na strmih pečinah v kakih višavah, na ploščah iz najtršega granita, na nadgrobnih in spominjskih kamenih najstarejših dob, najdemo razne "napise," ki so vsi napisani s tem načinom pisave. S slikami je skušal "pisatelj" povedati svoje misli in svoje poročilo potomcem.

V poznejši dobi so se posluževali bolj lesenih plošč, drevesne skorije, kosti in enakih stvari. Še pozneje, ko so začeli rabiti že barve, najdemo ta način pisave naslikan na listje gotovih dreves, na kože živali, na

tkano blago. Da celo človeška koža je morala včasih služiti za to pisavo, kakor na pr. pri "tetoviranju." Tetoviranje ni bilo prvotno nič drugega kakor, da so "zapisali" na človeka samega kako hudobijo, katero je storil, ali da je bil polnoleten, ali kako slavno dejanje, katero je izvršil. Pisava s slikami se je največ rabila v Ameriki, kjer najdemo, da so se je posluževali najstarejši rodovi v jako dovršeni obliki. "Slikopisi" starih Meksikancev, Azatekov, Peruancev i. dr. narodov srednje in južne Amerike, katere so do sedaj izkopali v raznih krajih, kažejo, da so ti narodi imeli že pred davnim, davnim časom jako napredno kulturo in prosveto. Indijanci so še danes večaki v "slikopisju."

Priložena slika kaže, nagrobni spomenik nekega indijanskega poglavarja, na katerem se lepo vidi "slikopis."

Toda "slikopisje" je postalo kmalo preokorno. Skušali so ga zato krajšati in spolnjevati. Posamezne slike so začeli samo na polovico izdelovati in na ta način je nastalo "zlogopisje," ker so posamezna znamenja začeli rabiti tudi za podobno se glaseče besede. Tako trdijo Kitajci, da je pri njih že leta 2941 iznašel njih pisavo kralj Fohi, ki je po-

Slika števil. 2.

Egiptovski pisatelj piše.

rabil oblike ozvezdij in letanje ptičev za črke, oziroma posamezne zloge. Enako so nastali tudi pri egipčanih takozvani klinopisi, kateri so bili dolgo časa skrivnost modernim učenjakom, katere pa danes prav lahko čitajo, kajti iznašli so njih značaj in način izražanja.

“Klinopisje” je bilo že precej spopolnjena pisava. Ta pisava kaže, da je moral “pisatelj” imeti že precej dobro urejeno “pisalno orodje.”

Kitajci so svoja “znamenja za zloge” prvotno z ostrim črtalnikom urezali na bambusove table, katere so prevlekli z lakom. Pozneje so pisali s paličkami, ki so bile na koncu “sčasane” kakor čopič in sicer na platno in svilo. Ko je bil iznajden papir so pa rabili jako fine čopiče narejene iz zajčje dlake ali celo iz človeških las.

Kitajci so tudi prvi poznali umetno črnilo, “Kitajski tuš,” ki se je vse splošno rabili.

Nekako 2000 let pr. K. je bil “papirus,” peresa neke rastline, izvrsten “papir,” na katerega so pisali. “Papirus” rastlina je bil nekak grm, ki je dajal tudi drugo potrebno pisalno orodje. Male šibice tega grma so stolkli na enem koncu, da so bile kot fini čopiči in s katerim se je dalo jako fino in umetniško pisati. Tega načina so se posluževali stari Egipčani. Na sliki pod števil. 3. je ena vrstica iz nekega takega spisa, ki je še skoraj cel ohranjen do danes. Dolg je 120 črevljev in je krasno izdelan na “papyrusu.”

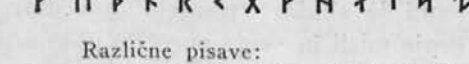
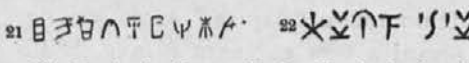
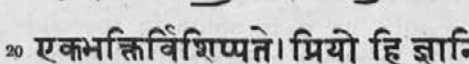
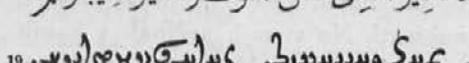
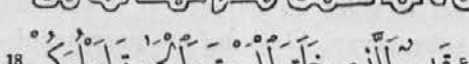
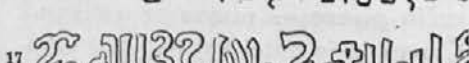
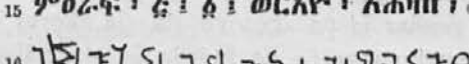
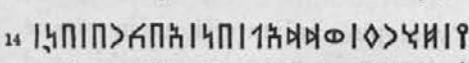
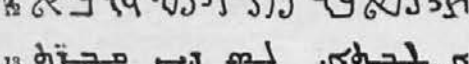
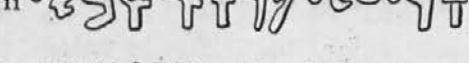
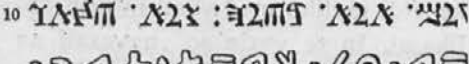
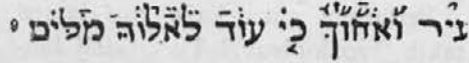
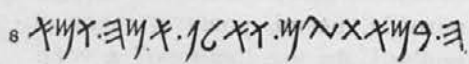
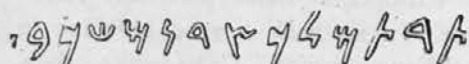
Babilonci, Krečani in nekateri drugi narodi pa so pisali s tem, da so s črtalnikom udolbli svojo “pisavo” v table iz mehke gline. To je bilo zato bolj praktično, ker je pisatelj lahko popravil, ako se je kaj zmotil.

Iz “zlogopisja” se je počasi razvilo “črkopisje,” to je pisava s črkami in ta način pisave najdemo prav dobro razvit pri Grkih. Grki so pisali kakor Babilonci pozneje s črtalom na lesene “tablice,” katere so prevlekli s tenko plastjo voska. Tudi Rimljani so rabili ta na-

čin pisave, ki se je ohranil še dolgo v zadnje dobe rimskega cesarstva.

Slika števil. 3.

1 曾子曰，戒之戒之，出乎爾者，反

Različne pisave:

1. Kitajska, 2. Hetitska pisava, 3. Egipčanski hijeroglifi, 4. Hijerotiska, 5. Starobabilonska klino-pisava, 6. Asirska, 7. Feničanska, 8. starohebrejska, 9. hebrejska, 10. samaritanska, 11. staroar-menjska, 12. palmireniska, 13. sirska, 14. južno-arabska, 15. etijopiska, 16. tamu-deniska, 17. arabska, (kufi) 18. arabska (reši) 19. Avesta, 20. sanskrit, 21. Kre-tiška, 22. Kiriška, 23. Runeuska abeceda.

Slika števil. 4.

Starokitajsko pisalno orodje.

Pri Grkih in Rimljanih se je zelo razširil že precej zgodaj tudi “pergament.” Na pergament so pisali z malim trsom, katerega so poostriili in na konci preklali, kakor so naša peresa. S tem se je storil velik korak naprej, ki je naredil pisavo lahko in hitro.

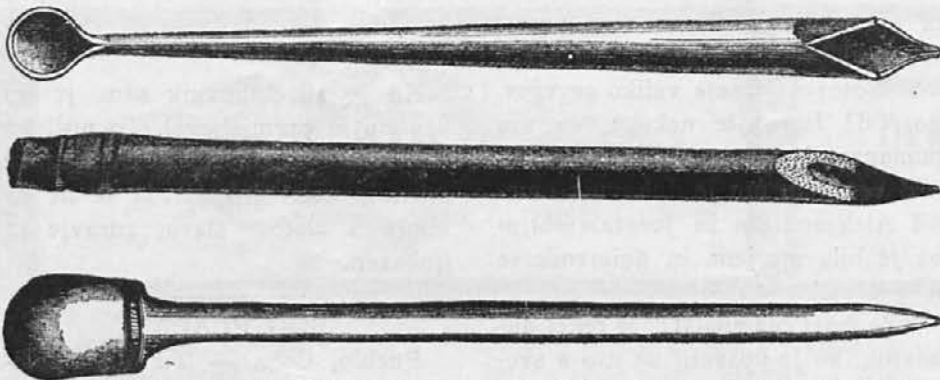
Priložena slika kaže tako rimsko “pero” “stylus” imenovano. Tudi so rabili v Rimu “peresa,” ki so bila iz bakrovine. Bakrena pločica je bila zavita v cevko, katero so poostriili skoraj prav tako kakoršno je naše sedanje pero. (slika 5.)

Nekako v sedmem stoletju pa naenkrat najdemo v rokah pisateljev “in pisačev” — gosje pero. Gosje pero ima svoj izvor v samostanih. Tam so našli, da je gosje pero veliko prožnejše kakor bakreno ali kakor je trsovo in da se da krasno z njim pisati.

Celih tisoč let je okorna goska dajala pisateljem potrebna peresa, da so prepisovali stare knjige, pisali nove in polnili z njimi knjižnice. Tako zadovoljiva je bila ta služba kurjega peresa, da ni nikomur padlo v glavo iskati kakega boljšega načina pisave.

Še le sredi prejšnjega stoletja pa se je pokazal nevarni tekmeč — sedanje pero iz jekla. Neki Alojs Senefender je baje iznašel to pero, in je po celem Angleškem vzbudil veliko zanimanje. Že leta 1820. se je v Birmingham ustanovila prva tovarna za jeklena peresa. L. 1826 je pirus,” peresa neke rastline izvrsten

Tisti, ki so bili ustanovniki Zveze Katol. Slovencev, pišejo danes, da je ta organizacija razcepila “stranjk.” Toraj so sami sebe napadli.

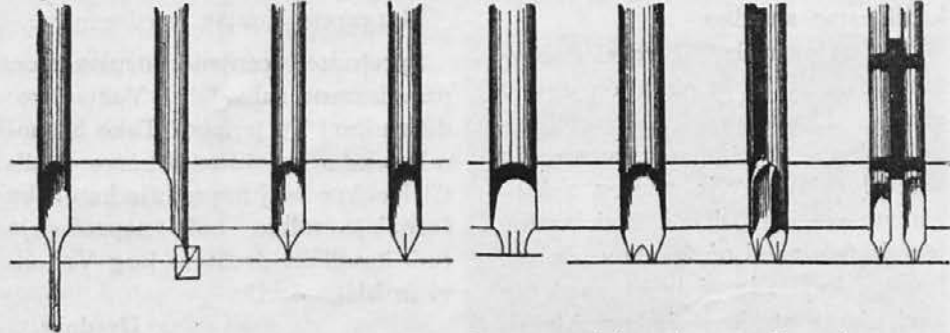

Rimsko pisalno orodje: zdolaj "stilus", sredi pisalna cevka, na vrhu bakreno pero zadnji predhodnik peresa.

iznašel njen lastnik Josvah Mason posebne stroje, s katerim je izdeloval perese.

Jekleno pero je kmalu pregnalo gosje pero iz vseh pisalnih miz.

Toda ni dolgo ostalo na vrhuncu svoje slave in zmage. Tudi jekleno

Navodilo nekega pisarja Rossberga iz l. 1793, kako naj se zareže gosja peresa.

pero je doživelo resnico, da ni nič stalnega pod solncem. Komaj dobrih 50 let je prevladovalo. Ko se je pokazal nevaren tekmeč — pisalni stroj — typewriter.

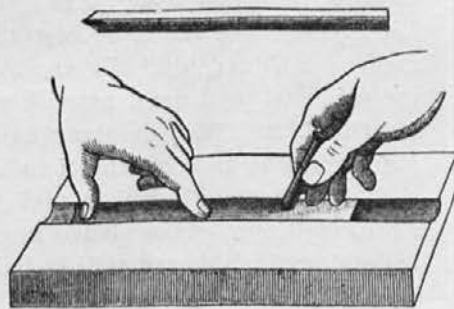
Pisalni stroj ima svojo zgodovino za se. Baje je prvi pisalni stroj iznašel nek angleški mehanik že pred 200 let in vzel "patent" na svojo iznajdbo. Toda ni se obnesla. Malo se ve o tem "pisalnem stroju." Še

Foncaubt in še pozneje Amerikanca Turber in Beach.

Šele l. 1873 pa smo dobili prvi pisalni stroj. Od tedaj do danes je pa pisalni stroj na vrhuncu. Vsakdo ga že ima.

Kaj pride pa za pisalnim strojem

le l. 1829 se je te ideje zopet lotil kdo ve to? Človeški duh je neomejliv v svojem raziskovanju božjega

Kako je Senefelder iznašel in naredil prvo jekleno pero.

stvarstva in v napredku, kako skuša te iznajdbe uporabljati v službo človeštva.

Od 'vozlopisja" pa do "pisalnega stroja" je pa bila dolga, dolga pot. Tisočletja so prešla! In vendar vse je minilo.

Vse to pa kaže, kako bi rad človek ovekovečil svoje misli in svoje ideje svojim potomcem — kako čuti, kako je vendar malenkosten v primeri s stvarstvom in kako je kratka doba njegovega življenja.

Nas pa uči, da — je neumnost živeti za ta svet, — da je vse, zastonj, umrli bomo, izginili bomo in znani vse, samo eno bo ostalo — večnost in to kar smo za večnost storili.

CENA MIRU.

Rev. J. Plaznik.

(Konec.)

"Tudi starih ne smemo pozabiti," odvrne pisatelj. "Poznam nekega skladatelja, ki je bil zelo znan pred leti. Sedaj je reven in bolan ker sem bogat, bom napravil njegov zadnji božič vesel. Poslal ga bom na jug, kjer bo še našel kako melodijo."

Prijazno je spremlil duhovnika do vrat.

"Kako resnično je," je dejal duhovnik sam pri sebi, ko se je podal na drugi naslov, "da denar ne kupi talentov. Nasprotno jih večkrat ovira. Renaudel bo morda oropal tega pisatelja najboljših del s tem, da mu vrača denar. Zapoved je zapoved: Ne kradi! Tatovi, ki vrnejo vkradeno stvar, so redki."

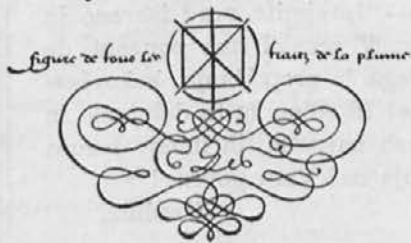
Kmalu je došel do druge osebe. Tukaj je našel veselo, zdravo ženo pri gostiji s svojimi učenkami. Velik puran je krasil mizo in velika je bila nezadovoljnost, ko je gostiteljica odšla, da se pogovori z obiskovalcem.

"To je Mlle. Latournure, mislim," je dejal duhovnik. "Zelo nerad vas motim sedaj, toda imam važne reči govoriti z vami."

Duhovnik ni bil nikak diplomat in zraven se mu je še mudilo; zato je hitro omenil Renaudela in izvlekel papir z napisom 365,443 frankov, ki naj se izplačajo na Mlle Satournure.

Njen zdrav, rudeči obraz je postal višnjev. Začela je jokati, zmešano govoriti, zahvaljevati Boga, duhov-

*Trava du plan de la plume héc'vrou a plomb
Trava du béc' ou héc'vrou diagonal héc'vrou
héc'vrou du véc' de la plume*

Rokopis iz l. 1599.

nika, Marijo in vse svetnike v raju, prositi blagoslova z neba na nič-vredneža — ne, na tega izvrstnega moža, Renaudela. Povedala je tudi, da hoče takoj poslati svojo strežnico v zastavljalnico, da odkupi srebrno žlico; pozabila tudi ni klešč za sladkor in noža za ribe; vse to je bilo tam samo na tridnevni obrok.

Duhovnik ni vedel, kaj bi storil. Nazadnje je pa le vprašal.

"Kako je to, da vas najdem tako zdravo? Renaudel mi je pravil, da ste bolni."

"Tačas, ko me je on poznal, bila sem zelo smešna in sebična stara devica. Lahko mu poveste, da me je ozdravil in napravil veselo, s tem, da mi je vzel premoženje. Morala sem pozabiti svojo bolezen in začeti delati; zato mu jaz dolgujem. Nikdar več ne maram pasti v svoje prejšnje napake. S tem denarjem bom šolo izpopolnila in pomagala drugim, zlasti otrokom."

"Častitam na ozdravljenju! Res je, da denar ne prinese vselej zdravja; včasih celo bolezen. Med svojimi reveži pa imam malo, trinajstletno bolnico, kateri manjka krvi. Rabi svežega mesa in rdečega vina, kar pa stane denarja."

"Razumem vas," pravi gospa. "Pomanjkanje je dobro samo za one, kateri so presiti. Jutri ji bom poslala vsega, kar potrebuje."

Vesel se je duhovnik poslovil.

Čez četrto ure je bil že pri arhitektu Henry Burtalu. Ko je mladi mož videl denar in čul razlago, je vzkliknil:

"Kaka sreča! Moram vam povedati, gospod, da življenje ni bilo lahko za mojo ženo in mene. Če sem se hotel preživeti, sem moral prevzeti razna ponižujoča dela." Ko je podpisoval potrdilo, je rekel:

"Nad pol milijona! Bogastvo nekdanjih časov, ko sem bil še srečen. Le enkrat sem še okusil srečo odkar sem reven. Ko sem bil bogat, sem bil posveten človek. Sedaj pa ljubim svojo ženo in ona ljubi mene in to nama daje pogum. Ker sem zopet bogat, ne bo moja ljuba več trpe-

la pomanjkanja. Kako sem vesel! Nekaj dobrega moram storiti nekemu. Gotovo poznate veliko revežev, gospod! Imenujte nekoga, da mu pomagam."

Z veseljem mu je duhovnik omenil Aleksandrino in Jožefa. Obljuba je bila storjena in duhovnik se je poslovil.

"Že četrto čez enajst!" je rekel duhovnik, ko je posvetil na uro s svetilko, katero je imel pri sebi.

Megla je izginila in luna je bogato razsipala svojo luč. Ko pa je duhovnik odprl vrata svojega stanovanja, je mislil, da se je vsa zunanja megla preselila v njegovo sobo. Ta megla pa je imela duh po tobaku. Nazadnje je zapazil osebo laži-Amerikanca, ki je zadovoljno kadil osmo smodko.

"Tu so potrdila," je rekel duhovnik in hitel odpirat okna, da je bilo mogoče dihati.

"Dobro," je rekel obiskovalec in oblekel suknjo. "Ne maram slišati, kar ste videli in slišali. Pod brevirjem je ček za tisoč frankov. Za sto frankov kupite igrač in jih razdelite med uboge otroke v imenu Ameri-

ke. Z Bogom in hvala za vse, kar ste storili za me!"

Ko je bil duhovnik sam, je šel k oknu in premišljeval. To noč, ko je toliko denarja šlo skozi njegove roke, je videl dokaze, da se ne da kupiti z zlatom slava, zdravje in ljubezen.

BOG PLAČAJ!

Pueblo, Colo. — Tu Vam pošiljam svoto \$5.00, katero svoto je darovalo naše društvo za pomoč katoliškemu tisku. Naše društvo je žensko podporno društvo in spada pod K. S. K. J. Staro je trinajst let in ima 63 članic in 40 v otroškem oddelku. Društvo jako lepo napreduje in imamo lep red. V blagajni imamo konec decembra 1919 \$1.540.45.

Margareta Kozjan, predsednica.

Sprejmite, cenjene družtvenice, prav iskreno zahvalo za Vaš velikodušen dar! To je lepo! Tako bi moralo vsako katoliško društvo misliti! Kolikor bolj napreduje katoliško časopisje, toliko bolj napredujejo tudi katoliška društva. Bog Vas živi in blagoslovi!

Urednik.

Pittsburgh, Pa. — Priloženo Vam pošiljam majhen dar za Vaš tiskarski stroj, ki tiska "Ave Maria." In sicer Vam pošljem svoj Liberty Bond in želim, da bi res ta Victory Liberty Bond pomenil med nami Ameriškimi Slovenci Victory — zmago, da bi pomagal pridobiti med nami ameriškimi Slovenci Victory — zmago Jezusu in Mariji. Moj delokrog za razširjanje dobrega tiska je omejen. Spretnosti in sposobnosti tudi nimam. A kar morem, to rad storim, da pomagam kupiti in plačati stroj, s katerim se bode tiskalo nam katoličanom tako sladko ime Jezus in Marija, in s katerim se bode slava in ljubezen teh dveh imen razširjala med nami Ameriškimi Slovenci.

Daj Vam Bog res, da bi bilo letošnje leto tudi za Vaše podjetje Victory year. Živio "Ave Maria!"

F. P.

— Dragi prijatelj in dobrotnik: — Sprejmite prav iskreno in pristrčno zahvalo za ta velikodušni dar. V resnici smo ponosni, da imamo med naročniki moža, ki je takega le prepričanja, kakoršnega ste vi. In to je tudi naše prepričanje! In edino za to delujemo in za to se žrtvujemo: za čast in slavo teh najsvetejših imen: Jezusa in Marije. Bog Vas blagoslovi in Marija naj Vam povrne!

Urednik.

DVA NAŠA NOVA GROBOVA.

† REV. ANTON BERK.

OLJŠEGA daru Bog na tem svetu vernim dati ne more, kakor če jim da dobrega dušnega pastirja, vsega gorečega in skrbnega za čast Božjo in zveličanje njemu zaupane črede. Ko so že davno njegove kosti pokopane, se še z ginjenim in hvaležnim srcem o njem govori. Njegov spomin gre od roda doda. Od rodu do rodu pa tudi še raste in zori sad dobrega semena, ki je vsejano od takega poslanca božjega. To se gotovo lahko dobesedno reče o rajnem gospodu župniku Lorainskemu Rev. Antonu Berku, katerega nam je nemila smrt v najlepši dobi njegovega življenja iztrgala in tako podrla mnogo upanja, katero so njegovi farani opravičeno stavili v njega.

Gotovo se bom uslužil marsikomu, ki je pokojnega gospoda poznal, če vam podam kratko životo-pisno črtico o njem.

Narodil se je kot najstarejši sin srednje imovitih starišev 14. januarja 1879 pri Sv. Križu pri Slatini na Spodnjem Štajerskem. Ker je že v domači šoli kazal izredno nadarjenost in veselje do učenja, so ga stariši na prigovarjanje domačega g. župnika sklenili dati v šolo, čeravno so že vnaprej videli, da sami ne bodo mogli zmagovati potrebnih plačil. V septembru 1893. leta je nastopil gimnazijske študije v Mariboru. Od prvega razreda notri do zrelostnega izpita je bil dijak Anton Berk nepobiten tekmeč med vsemi svojimi tovariši in je ob koncu vsakega polletja odnesel prvo odliko z naj-

boljšim spričevalom. Njegova nadarjenost in nikoli utrudljiva delavnost sta mu pripomogli da je lahko nadaljeval svoje šolanje. Že kot drugo šolca so ga sprejeli v škofijsko deško-semenišče, kjer bi se naj že od zgodnje mladosti pripravljaj na svoj prihodnji vzvišeni duhovniški poklic. S poučevanjem dijakov si je prislužil toliko, da starišem ni bilo skrbeti za svojega študenta, ob-

† Rev. A. Berk.

ratno še on je vselej prinesel kaj okroglega, kadar je prišel na počitnice.

Po dokončanej gimnaziji so ga vabili na vseučilišče, ponujali so mu podpore od raznih strani, toda kdor je poznal pokojnega gospoda, mi bo gotovo pritrnil, da je bil trden značaj. In to je bil že od svoje mladosti. Čuteč v sebi poklic za duhovni-

ški stan je vstopil 1. oktobra 1901 v Mariborsko bogoslovno semenišče. Zavoljo njegovega vzglednega zadržanja in pridnega učenja je bil že v tretjem letu posvečen v duhovnika 25. julija 1904. Zraven svojih bogoslovskih študij je našel še vedno dovolj časa, da je mnogo pisal za leposlovnj list "Lipica," katerega so takrat bogoslovci že enoindvajseto leto izdajali. Pokojni mu je bil skozi dve leti urednik in glavni dopisnik. Že v tem listu objavljeni članki kažejo, da je imel izredno pisateljsko nadarjenost.

Po dokončanem bogoslovju je služboval v dušnem pastirstvu po raznih krajih svoje domače škofije. Ker je bil trdnega zdravja in ne navadno močan, so mu tudi najtežavnejša mesta odkazali kot delokrog njegovega službovanja. Tekom osmih let je bil kaplan v Rajhenburgu ob Savi, v Trbovljah, v Šmartnu pri Slov. Gradcu, v Gornjem gradu in nazadnje pri Sv Barbari v Halo-lozah.

S poslednjega mesta se je preselil avgusta meseca 1912 v Ameriko. Kakor v starem kraju, je tudi tukaj vspešno in plodonosno učinkoval po raznih škofijah in državah kakor: v Joliet, Ill., Bridgeport, Conn., Cleveland, O., Barberton, O. in Lorain, O. Kjerkoli pa je služboval, povsod je o njem le ena sodba, da je bil goreč, zvest in pobožen dušen pastir.

Že zgodaj je pokazal, da zna spretno sukati pero. To vedo tudi Slovenci širom cete Amerike. Veliko je pisal za list "Ave Maria," kar mu posebno "ta rdeči" še menda danes ne morejo pozabiti. Čas njegovega bivanja v Jolietu ima Amerikanski Slovenec zaznamovati kot

zlatu dobo svojega obstanka. Ko se je v Clevelandu osnoval konsorcij Sloga, je bil pokojni gospod Berk duša celega podjetja, dokler je bil v Clevelandu. Kakor v občevanju tako je bil tudi v pismu neustrašen zagovornik vsake dobre stvari, pa tudi neizprosni kritik vsega, kar ni odgovarjalo njegovemu namenu.

Kakor je bil pokojnik kot duhovnik cel mož, ravno tako je bil tudi v zasebnem življenju in občevanju. Kdor ga je poznal, ga je moral vzljubiti. Njegova nesebičnost, odkritosrčnost in nad vse delavna požrtvovalnost bode gotovo njegov najlepši spomenik v srcu njegovih osirotelih faranov, ki žalujejo nad njegovim prezgodnjim grobom. Največja njegova napaka je bila da je preveč zaupal na svojo trdnost in premalo skrbel za svoje zdravje. Vsi farani so tega žive priče.

Nobenemu človeku zemeljsko življenje neizpolni vseh želj. Tudi pokojni Father Berk je imel še posebno še enkrat videti svojo domovino, katero je ljubil s čisto ljubavjo, kjer je tudi želel počivati.

Daleč od ljubljene domovine počiva v tuji zemlji, vendar tudi tukaj med hvaležnimi srci svojega naroda.

Pokojnemu blagemu gospodu pa želimo, da se nad njim izpolnijo besede sv. pisma: "kakor svetle zvezde se bodo svetili na vse veke oni, ki so jih mnogo poučili v pravičnosti!"

Rev. M. Golob.

† REV. MIHAEL TUŠEK.

Iz Tucsona, Arizona nam piše Rev. A. A. Prinčič:

Danes 21. januarja ob 9. uri zvečer je tukaj zaspal v Gospodu Rev. M. Tušek, lepo in mirno, previden s svetimi Zakramenti za umirajoče. Pred nekaj tedni je prišel tu sem v puščavnato Arizono. Potoval je tisoče milj v upanju, da bo dobil zdravja v državi, kjer je sneg nekaj nenavadnega in katere zrak je že mnogim ohranil življenje. Toda prišel je prepozno. Na njegovem ble-

dem licu je bil že jasno zaznamovan znak smrti. Bolezen v grlu ga je tako oslabela, da je bil zadnje dni samo kost in koža. Jedel je samo enkrat na dan in še takrat zelo malo. Toda bojeval se je do zadnjega trenutka s svojim življenjem. Imel je upanje, da še ozdravi in bil pri zavesti skoraj do zadnjega vzdihljeja, dokler ni smrt ugasnila luč njegovega življenja. Strašne bolečine, katere je rajni gospod trpel pred smrtjo, ve samo Bog in on. Njegovo grlo mu je tako oteklo, da mu je nazadnje zaprlo sapo in — zaspal je za večno.

Naj v miru počiva!

(Rev.) A. A. Prinčič.

Pokojnik Rev. Mihael Tušek, je bil pred odhodom tu pri nas nekako deset dni in še tudi maševal. Toda videli smo, da je že obsojen na smrt. Zato smo mu svetovali, da je zanj še edini kraj — Arizona. Ubojal je, in je šel. Toda bilo je že prepozno.

Father Tušek ima za seboj jako burno življenje!

Bil je sin znanega velikega učnjaka in naravoslovca in pisatelja Dr. Tušeka. Po končanih študijah je bil enoletni prostovolec. Militaristiški duh, katerega se je navzel, mu je ostal celo življenje. Bil je izvrstni muzik. Bil je zelo dobrega srca za reveže. Ko je bil v Yukonu je bil s štrajkarji v znanem premogarskem štrajku in je bil prvi duhovnik delegat pri konvenciji Premogarske Unije v Indianapolisu. Radi tega je preživel burne čase.

Naj mu sveti večna luč!

Priporočamo ga v molitev!

BRATJE!

Nočemo se hvaliti, vendar je res: da je list "Ave Maria" silno veliko že storil med Slovenci v Ameriki za našo sv. vero in njeno ohranjenje v slovenskih srcih.

Najlepši dokaz za to so številni naši nasprotniki.

Vse kar je že odpadlega in vse kar še odpada, kar je že velega, vse je proti nam.

Kogar pa naši protiverski fanatiki napadajo, veste lahko takoj — da se ga boje, ker drugače bi ga pri miru pustili! Nasproten je njihovem delovanju to je — njih boju proti veri, proti Bogu in proti Križu.

Zato je največji naš ponos — da edino nas napadajo.

Zato pravimo: Res, veliko trpimo, zelo nas preganjajo, marsikako grenko uro preživimo pri svojem delu za Boga in Marijo in Narod,

Vendar radi trpimo, ker vidimo tisoče naših rojakov za seboj in sicer najboljših mož in žena, da, cvet slovenskega naroda v Ameriki.

Da bode naše delo še bolj uspešno zvezali smo se z listom "Edinost" in tako sta sedaj "Ave Maria" in "Edinost" brata. Skupaj roka v roki bosta v prihodnje "rajžala" po slovenskih naselbinah, skupaj obiskovala slovenske hiše, slovenske brate in sestre in jih klicala k zvestobi do Boga in do anše lepe nove domovine.

Zato pa želimo, da bi bil vsak naročnik "Ave Maria," objednem tudi naročnik "Edinosti".

Zato damo v februarju oba lista za \$3.50 za celo leto.

Lepa prilika, bratje in sestre, da si naročite prav po ceni dva lista, katera boste v najkrajšem času vzljubili!

V naš krog, bratje! V naš krog, sestre! Vsi za enega, vsak za vse!

Oba lista "Ave Maria" in "Edinost" dobite ta mesec

SAMO ZA \$3.50 ZA CELO LETO.

GLASNIK
DRUŠTEV
NAJSVETEJŠEGA IMENA

Vsa pisma, vsi spisi in vsi dopisi tikajoči se društev Najsv. Imena naj se naslavljaajo na: Rev. John Oman, 3547 E. 80 St. Cleveland, O.

MLADENIŠKA DRUŠTVA.

O zlata mlada leta, kako ste lepa! Toda lepa ste, ako ste polna lepih spominov. Mlad človek prav malo ve za lepoto svojih zlatih dni. Skozi zlato spomlad pride, kakor bi bila to že težka jesen.

Še le, ko se kot resen mož v poznih štiridesetih, še bolj, kot že sivi starček v zgodnjih šestdesetih obrača s svojo sivo glavo nazaj, globoko doli v dolino svojega življenja v to lepo dobo, polno lepih spominov, še le tedaj se mu milo stori okrog srca in vsklikne: "O lepa mladost!"

Toda, ako pa vidi mož ali starček doli v tej svoji mladi dobi vse polno grdih spominov, spominov na brezštevilne prestopke, na brezštevilna sramotna dejanja — je bila ta mladost lepa?

Ne! Umazana je bila in umazano je celo življenje.

Toda mlad človek je velik revež. Njegov razum še ni popolnoma razvit. Manjka mu še resnihkušen življenja. Ves svet gleda kakor skozi pobarvano očala, ki mu pa vse narobe pokažejo. Kar je prav in lepo se mu zdi slabo, kar je slabo, se mu vidi lepo. Kri vre po žilah in skače, kakor razposajeno jagnje.

Toda vkljub temu si pa mlad človek domišlja, da vse bolje ve, kot drugi. Oče je "greenhorn," mati ne ve nič, nihče ne ve nič. Samo on je moder in pameten.

In tako gre mlad človek skakaje in plesajoč skozi svoja mlada leta.

Ne vidi pa strašnih prepadov na levi in na desni pota svojega življenja, ki preže nanj. En sam napačni korak in strmoglavil se bode v nesrečo za čas in za večnost.

Koliko nesrečnih mladeničev imamo!

Pojdite po ječah! Kako boli obiskovalca srce, ko gleda te mlade blede obraze za omrežjem! O koliko dobrega bi lahko te žrtve mladih norih let storile! Kako srečno, solnčno življenje bi lahko imeli. Da, kakor vrtnica v gredici, bi se lahko razvijali, sebi v srečo, vsem v veselje, kdor jih pozna, v ponos starišem, v čast narodu — pa — — — izgubili so mladost.

V tej nevarni dobi — o kako potrebuje mladenič vodnika, katerega uboga, katerega poslušaj, ko ga svari.

In tu pride — potreba mladeniških katol. društev in klubov.

Mlada kri skače, kako bi bil mladi človek pri miru! Skakati mora z njo.

Toda dom ne zadovolji več fanta! Ven hoče! na korner! v pool parlor, na plešišče. Kako mu je tu vodnik potreben. Oče tu sem ne more, skazil bi "fun," mati ne more sem za svojim ljubljencem. Zato je potreben tu nekdo drugi! — Dober, pošten tovariš! in pa duhovnik, ki samo od strani stoji kot svarilna roka pred slabim, kot bodrilo za dobro!

Mladina hoče organizacije! in jo tudi ima! Zato ima vsak koner svoj klub. Kjer pa ni dobrih klubov, se mladina organizira v "gange," v roparske, tatinske, nečistovalne, pijanske klube, iz katerih se pa polnijo ječe in vislice, norišnice in bolnišni-

ce. —

Kako lepo izpeljane klube imajo vse irske, nemške in druge cerkve. Iz teh klubov se rekrutirajo možje, ki polnijo Kolumbove Viteze, Društva Najsv. Imena. pa tudi ki dajejo narodu navdušene voditelje in delavce.

Pri nas . . . ?

Bomo Slovenci, tudi glede tega zadnji?

Bomo pustili našo mladino rasti kakor divjak na polju?

O nikari!

La alle, Ill. — V mislih imam dve zadevi, o katerih bi rad napisal par vrstic, če mi daste malo prostora:

1. Orlovska zveza v Sloveniji, da bi se ji denarno pomagalo in

2. Orlovska društva po naših slovenskih naselbinah v Ameriki.

1. Od doma nas prosijo slovenski fantje, ki so se organizirali v organizacij Orlov in slovenska dekleta v "Orlice," pomoči. Težak boj prav kar bijejo v obrambo nam vsem najdražjih svetinj: Križa in trobojnice. Iz vseh dopisov vidimo, da so se ti naši fantje zavzeli, da bodo branili tudi naše narodno edinstvo in da bodo branili, da Slovenija ne bode postala velika Srbija, ampak svobodna enakopravna dežela in enakopraven del Jugoslovanskega naroda.

Zato zaslužijo vso našo pomoč!

Zato:

2. Ali bi se ne dalo organizirati po naših slovenskih naselbinah naše fante v domoljubna društva, v Orle, in dekleta v Orlice?

Najprej naj bi bila naloga teh organizacij pomagati Orlom doma. Zbirati darove in jih poslati domov v domovino.

Objednem pa razviti isto idejo

med nami enako v obrambo sv. vere, v izobrazbo in razvedrilo naše mladine. Telovadba naj bi bila glavna zabava.

Tudi naj bi ti naši mladi Amerikanci pobijali po časopisih napade Italijanske propagande, ki blati naš narod in trosi laži med svet. Koliko dobrega bi lahko s tem storili.

Bratje na noge! G. urednik zastavite svoje pero za to delo.

J. Culjen.

Kako se gibljemo?

Newburg, Cleveland, O. — Naše društvo Najsvetejšega Imena župnije svetega Lovrenca si je nabavilo novo društveno bandero, katero je bilo slovesno blagoslovljeno ob priliki 40-urne pobožnosti. Pri tej priliki je imelo društvo svoje skupno sveto obhajilo in sprejem novih članov. Pristopilo jih je tedaj 16 novih mož.

Tretjo nedeljo meseca decembra je imelo društvo svojo letno zborovanje, kjer je bil enoglasno izvoljen prejšnji odbor:

Duhovni vodja: Rev. J. J. Oman,
Predsednik: Jožef Lekan,
Blagajni: Jožef Jerič,
Tajnik: Florijan Cesar,
Maršal: Anton Kordan.

Društvo je sklenilo iz blagajne pomagati svetim misijonom. Vsaki mesec se

bode poslalo od vsakega člana po 5c. za ta vzvišeni namen.

Društvo jako lepo napreduje in šteje 92 članov.

Minulo leto sem bolj malo poročal o delovanju našega društva Najsvetejšega Imena. Letos vam obljubim, da bodem večkrat in več poročal. (Prosimo! Urednik.)

Florijan Cesar, tajnik.

New York: — Sporočam, da naše društvo Najsv. Imena v tem velikem New Yorku še obstoji, če prav že dolgo ni bilo čuti o njem. Zadnje skupno sv. obhajilo za lansko leto je bilo 14. decembra. Takrat smo bili vsi člani skupaj brez izjeme. Po sveti maši smo imeli takoj sejo. Pri seji se bi imel izvoliti nov odbor. Vendar smo potrdili kar starega.

Duhovni vodja: Very Rev. Benigen Snój OFM.

Predsednik: John Podboršek,
Podpredsednik: Luka Pavli,
Tajnik: Frank Potočnik,
Blagajnik: Jožef Jerič,
Maršal: Mike Stefančič,
Nadzornika: Valentin Pavlič,
" Alojzij Česarek.

Društvo dobro napreduje in upamo, da bomo letos 1920 še kaj več članov pridobili.

Na Silvestrov večer smo priredili družinski večer, kjer je bila lepa zabava. Tudi finančni uspeh je bil velik. Čisti dobiček je šel za podporo cerkve.

Izrekam srčno zahvalo vsem, ki so pomagali pri tej prireditvi.

Frank Potočnik, tajnik.

Zavrtnik trdi, da mi samo prosimo in prosimo. — Da, vsak cent je dobljen poštenim potom, ali je težko zaslužen ali pa darovan. In mi smo ponosni na to. Morete biti vi?

Zvezde bodo skupaj trčile.. Strašen nered bode na nebu, so napovedovali. — Seveda, ko bi "mrtva narava" vse to naredila, ali če bi ljudje bili gospodarji, pa bi bil nered, pa bi bilo mogoče, da bi se kaj pokazalo. Tako pa je Nekdo drugi gospodar — gre pa vse lepo v redu. Pokaži se le tam in to, kamor človek svojo roko vtakne.

Evucija! Svet se je ves razvil. Dobro! Iz česa se je pa razvil? — Kdaj se je pa začel razvijati? in kdo je povzročil ta začetek razvijanja? — To so poglavitna vprašanja. Še le ko boste na ta vprašanja odgovorili, potem ste dokazali, da ni treba Boga.

MLADENIČ, GLEJ!

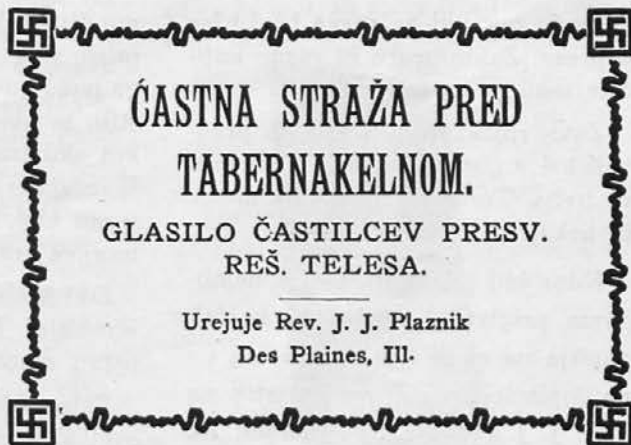
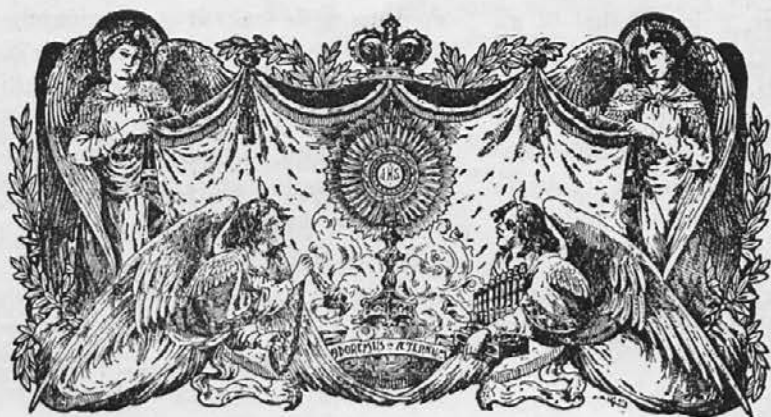
K.

Kam hitiš, mladenič,
Kam po strašni poti greha?
Misliš, da plešišča polna smeha
res življenja sreča so?

O kako se varaš! Oj nikar!
Grehu kes sledi vsikdar.

Glej tovariša, ki je zaupal vase,
Iskal srečo je v strasteh
kaj je našel? Glej ga, svinje pase,
konec v grenkih je solzeh.

ČASTNA STRAŽA PRED TABERNAKELNOM.

GLASILO ČASTILCEV PRESV.
REŠ. TELESA.

Urejuje Rev. J. J. Plaznik
Des Plaines, Ill.

Bilo je oni veliki petek, ko se je zemlja tresla in je solnce stemnelo, ko ni moglo gledati dogodka človeške hudobije na gori Kalvării.

Dopoldne je bilo. Jezus iz Nazareta je bil izdan Pilatu, da bi ga obsodil na smrt. Pilat je držal sodbo. Prihajale so priče proti njemu. Toda, ko je Pilat vse te priče zaslišal, moral je priznati: "Jaz ne najdem nobene krivice nad tem Pravičnim!"

Da bi ljudstvu ugodil, dal ga je bičati.

Vsega raztepenega, umazanega, nazega, s trnjevo krono ovenčanega, polnega grdih pljunkov, je Pilat pripeljal pred ljudstvo in vprašal. "Ecce Homo!" — "Glejte ali je sploh človeku podoben?"

Ta žalostni prizor se godi prav kar med nami Ameriškimi Slovenci! Gospod Jezus, živeč med nami v presv. Zakramentu, je bil izdan od odpadlih katoliških Slovencev. Slovenski časopis mu je neusmiljeno iztrgal vso obleko časti, ga nesramno opljuval z najgršimi bogokletstvi. In tak stoji pred nami danes naš mili in ljubljeni Zveličar, ki je umrl za nas na svetem Križu, ki se je dal iz ljubezni do nas zakleniti v naše borne tabernakeljne, zato, da nas tam čaka, da ga bomo vsikdar našli, kadar bode naša duša lačna in sestradana in bomo k njemu prišli, da se bode zopet pokrepila, kjer nas čaka, da pride za nas ona najstrašnejša ura življenja, pred katero že danes trepetamo, — ura smrti, ko nas bode zapustila luč očesa, ko nam bode vse odpovedalo,

vse nas zapustilo — ko nam bode samo en tolažnik ostal, samo ena tolažba še ostala za trepetajoče srce — Jezus, sv. popotnica.

In tega Jezusa je nesrečni naš zgubljeni odpadnik in rojak ometal z blatom in kliče skupaj vse enake nesrečneže, naj pridejo skupaj, da bodo z njim bili po tem Jezusu, ga zasramovali in preklinjali, metali blato bogokletve nanj, pljuvali nanj grde zabavljice in ščuvali, da se ga med nami Ameriškimi Slovenci vnovič križa, da se potepta v blato ta najsv. skrivnost!

Rojaki! Prvi kristjani so s smrtno nevarnostjo hiteli vsako soboto večer v jame pod zemljo, da so bili tako srečni in sprejeli tega Jezusa. Kri in življenje so polagali zanj milijoni.

Naši očetje so prelivali srčno kri, da so branili ta največji svoj zaklad. Samo po njih mrtvih truplih so mogli priti do tabernaklja.

Rojaki! Naša ljuba ranjka Mati in naš ljubljeni pokojni oče je na svoji smrtni postelji našel v tej presv. Skrivnosti edino svojo tolažbo. Sv. popotnica mu je lajšala strašne zadnje trenutke.

In ta presv. Zakrament, tega Jezusa v presv. Rešnjem Telesu, to sv. Popotnico si je drznil naš brat, nesrečni revež, oskruniti s svojim kletim peresom!

Bratje, sestre! Bomo k temu molčali. Bratje, bomo to pustili?

Da, slabi ljubitelji bi bili, ako bi ne maščevali tolake hudobije ako bi molče vse to odobraval, ali proti temu ničesar ne storili.

Grdi so otroci, ki puste mirno zasramovati svojega očeta. Da dobrega očeta niso vredni! Da tudi mi nismo vredni, da Gospod Jezus ostaja v presv. Zakramentu med nami, ako toliko sramotenje mirno pustimo!

Zato: maščevanje! maščevanje!

Toraj kako se bomo maščevali? S čim bomo zadostili toliko žaljenje našega ljubega Gospoda?

Z maščevanjem ljubezni:

1. Pred vsem je naša dolžnost, da gremo pred tabernakelj takoj to nedeljo in opravimo zadostilne molitve. Kjer je le mogoče, naj bi se cela župnija zbrala pred sv. Zakramentom in skupno pokleknila pred toliko zaničevanega Gospoda Jezusa, od podlega našega rojaka tako osramočenega in ga prosili odpuščanja.

2. Ta žalostni slučaj nas pa sili, da se združimo vsi ljubitelji Jezusovi v zvezo za obrambo tega presv. Zakramenta kot "Častna Straža."

Dolžnost vsakega člana bi bila da opravi enkrat na mesec uro molitve v zadoščenje za vsa ta nezmerna razžaljenja, katerim je izpostavljen naš Gospod Jezus v tem presv. Zakramentu.

V starem kraju je to vršila bratovščina presv. Rešnjega Telesa. V Ameriki to vrši "Eucharistic League," "evharistiška liga." Med nami naj to vrši "Častna Straža."

Vstop v to "Stražo" je brezplačen. Pobirajo se samo prostovoljni letni ali mesečni prispevki, kateri

se bodo porabili za razne brošurice o presv. Zakramentu in razne knjižice molitev za te ure.

Zato, rojaki, naši očetje so prelivali kri v obrano Jezusa. Nam krvi ni treba. Treba samo uro na mesec in nekaj malega v denarji.

Kdor želi pristopiti, naj se nemudoma priglasi. Izstriže naj košček papirja na zadnji strani, ali naj pa na dopisnici sporoči svoj pristop na Rev. J. J. Plaznik Des Plaines. III.

3. Oločen boj proti temu grde-

mu listu! Kjer, v kateri hiši bi ga imeli, prigovarjajmo toliko časa, da ga bodo pustili. Kjer bi ga pa ne pustili, te hiše se pa potem ogibajmo kot okužene. Kugo imajo tam! Naši izdajalci so tam! Judeži stanujejo v oni hiši, ki z denarjem podpirajo morilce Jezusove!

Da! Maščevanje! Krščansko maščevanje! Tolika hudobija ne sme ostati nemaščevana!

Zato, rojaki, ki verujete v ta presveti Zakrament, na noge! V obrambo!

mentu, so še oni, ki ga zaničujejo.

Skrivnosti svete vere zaničujejo, se smejejo onim, ki so še ohranili ljubezen do Jezusa. Kdo še ni čul opazke: "Oni, ki hodijo vedno k obhajilu in vedno stoje v cerkvi, niso nič boljši, kakor drugi."

So pa tudi taki ljudje, ki izdajo svojega Zveličarja; teh ni malo. Koliko je kristjanov, ki so bili nekoč zvesti Jezusu v tabernaklu, sedaj pa ne marajo zanj. Včasih so vsaj opravili velikonočno dolžnost, so šli vsako nedeljo k sveti maši in še celo včasih šli v cerkev med tednom. Sedaj pa so zatajili Jezusa Kristusa in zapustili cerkev, da ugajajo svetu. Zveličar ima pač dovolj vzroka, da se pritožuje in nam govori po preroku Davidu: "Če bi se bil moj sovražnik vzdignil zoper mene, bi to prenašal; toda prezirajo me, zapustili so me moji prijatelji, moji otroci, oni, katere sem ljubil." "Kako, moj Zveličar, moreš prenašati toliko nehvaležnost? Ponižal si se, da prebivaš med nami, mi ti pa še pripravnega stanovanja ne damo! Ne bila bi tolika reč, moj Jezus, če bi ne bil obdan z materijalno mrzloto, če bi bil dobrodošel v naših srcih! Ti prebivaš v svetiščih noč in dan, kličeš ljudi in čakaš na nje, po cele tedne; če te že slučajno obišejo, je prisotno njihovo telo, srce pa je daleč stran. Bog ljubezni, ti vedno misliš na nje, ljudje pa te ne časte v tvoji pričujočnosti."

Ali ni toraj nikogar, kateri bi obvezal rane, katere je prejelo srce Jezusovo? Ali bo božji jetnik v tabernaklu vedno zastoj zdihoval? Njegovemu klicu se hočemo odzvati; čaka na nas, da ga obišeemo. Hotimo, da pozabi na žalitve, katere so mu drugi prizadjali. Naša hvaležnost Jezusu v najsvetejšem zakramentu bo zadostila za nehvaležnost onih duš, ki ga nikoli ne zahvalijo. Naše spoštovanja do vsega, kar je združeno s tabernaklom, bo zadostilo za obnašanje tistih, ki ga zaničujejo. Naši redni pogovori z Jezusom v evharistiji, pogosta sve-

PRIDITE, MOLIMO GA!

Rev. J. Plaznik.
(Nadaljevanje.)

ALOMARNOST, nehvaležnost, zaničevanje in izdajstvo, katero prejema Jezus v najsvetejšem zakramentu.

Nekoč se je naš Zveličar prikazal blaženi Marjeti Alakok in rekel: "V tej skrivnosti se moje srce pritožuje, kakor se je pritoževalo na križu, da je izpostavljeno žalosti in zaničevanju brez tolažbe. V tej zapuščenosti iščem tolažbe pri tebi in malemu številu zvestih duš. Od tebe, kakor tudi od njih, pričakujem, da mi daste zadoščenje za vsa razžaljenja, katera moram trpeti."

Ob drugi priliki ji je pokazal svoje srce in rekel: "Poglej to srce, ki je ljudi tako ljubilo, da se je izčrpalo in vničilo, da dokaže svojo ljubezen. Mesto hvaležnosti pa mi večina skazuje nehvaležnost vsled slabega spoštovanja, božjih ropov, mlačnosti in preziranja, katera trpim v zakramentu ljubezni." Tako žali Jezusa v najsvetejšem zakramentu malomarnost, nehvaležnost, preziranje in podlo izdajstvo. Zveličarja bi morali obdajati zvesti slu-

žabniki, kateri bi dokazali svojo ljubezen do njega s pogostim obiskovanjem in tako zadostili za mlačnost onih kristjanov, ki so kristjani samo po imenu.

Večina katoličanov se nič ne brigajo za Jezusa v sveti evharistiji. Komaj, da vedo, kaj je najsvetejši zakrament in se tudi ne brigajo, da bi se poučili. Kadar božji namestniki govore o tem zakramentu, ne poslušajo in še to precej pozabijo, kar so slučajno slišali. Svetne zadeve jih ovirajo; da bi se domislili na Jezusa v najsvetejšem zakramentu, za to nimajo časa, zanemarjajo ga in ga puščajo samega v tabernaklu.

Drugi so zopet nehvaležni Jezusu v najsvetejšem zakramentu. Poznajo svojo dolžnost, pa je ne sponjujejo. Le malo se zahvalijo Jezusu, ki je prišel k njim v svetem obhajilu, še tedaj hite iz cerkve. Imajo časa dovolj za brezsmiselne obiske, za razveseljevanje, nimajo pa ene minute časa, da bi ibiskali Jezusa. Žive v lepih domovih, hiša božja pa je v veliki revščini. Zraven pa še čuješ človeka, ki udobno živi, zakaj se izda toliko denarja za cerkve.

Poleg teh, ki so mlačni in nehvaležni Jezusu v najsvetejšem zakra-

ta obhajila, bodo protesti proti onim nesrečnim osebam, kateri so Jezusa izdali.

Slavni general, baron Geramb, je vstopil v novicijat očetov trapistov, ko je še nosil svetlo uniformo, je srečal v neki ulici v Lyonsu duhovnika, ki je nesel popotnico nekemu bolniku. Komaj je zagledal duhovnika, že se vrže na kolena in počasti Zveličarja. Ko se duhovnik približa, ga razočarata strežnika, ki sta se med seboj grozila eden drugemu in se suvala s komolci. Pobožni baron hitro vstane, porine na stran onega pobčka, ki je bil hujši in vzame v roke držalo. Ljudstvo se je čudilo in šlo za njimi v velikem številu. Baron de Geramb je moral iti

daleč, ker je duhovnik šel previdet dva bolnika, živeča daleč eden od drugega. Ko so se vrnili v cerkev, je duhovnik barona lepo zahvalil. Baron se je čudil takim besedam, ker je storil samo krščansko dolžnost.

(Nadaljevanje sledi.)

LEP DAR.

Kdor nam pošlje dva naročnika za celo leto ali nova ali stara, mu pošljemo krasno darilo lepo škatljico, v kateri je mašna knjiga (slov. ali angleška) rožni venček, škapulirček in svetinjico, kakor vidite tu na slikici:

To pa velja za naročnino obeh listov:

"Ave Maria" in "Edinost," t. j. kdor nam pošlje dva naročnika na Ave Maria ali na Edinost, ali pa na Ave Maria enega in enega na Edinost.

Samo \$3.50 pa imate plačano naročnino za dva lista za celo leto.

Glej, mladenič, to le sliko!
Fanta tega ti poznaš?

Morda ti si, ki brezskrbno
igro strašno to igraš?

Oj nikar! Pomisli raje:
kaj ti tu vse lahko zaigraš!

TVOJ NEDELJSKI TOVARIS.

NEDELJA SEKSAGEZIME

Luk. 8, 4 — 15.)

..Tisti čas, ko se snide silno velika množica, in prihite iz mest k Jezusu, reče v priliki:

“Sejavec gre sejat svoje seme. In ko seje, pade ga nekaj poleg pota in ga pohodijo in ptice izpod neba ga pozobljejo. Drugo pa pade na skalna tla; in hitro pogine, ker nima globoke zemlje. Zopet drugo pade med trnje in trnje raste ž njim vred, ter ga zaduši. In drugo pade v dobro zemljo in zraste ter rodi stoteren sad;” ko je tako spregovoril, zavpije: “Kdor ima ušesa da sliši, naj poslušaj!”

Njegovi učenci ga pa vprašajo: “Kaj je ta prilika?”

In on jim reče: “Vam je dano vedeti skrivnosti božjega kraljestva, drugim pa v prilikah, da gledajoči ne vidijo in poslušajoči ne razumijo.

Seme je božja beseda. Kateri so pa poleg pota, so tisti, kateri poslušajo, potlej pa pride hudič in vzame, kar je v njihovem srcu, da ne bi verovali, in se zveličali.

Na kamenita tla vsejano je pa tisto, ko kdo sliši besedo, in jo brž vsprejme z veseljem; in ti nimajo korenin, ker nekaj časa verujejo in ob času skušnjave odstopijo.

Kar ga je med trnje vsejanega, je tisto, ko kdo poslušaj besedo, pa mu skrb tega sveta in sleparstvo bogastva zaduši besedo, ter ostane brez sadu.

Kar ga je pa vsejanega v dobro zemljo, to je tisto, ko kdo poslušaj besedo, jo razume in ohrani v dobrem in plemenitem srcu, in rodi sad v potrpljenju.

Razlaga.

Ko si prečital ta, današnji evangelij ali ti ni pred vsem padel v oči stavek: “Ko je to rekel, je zavpil:

Kdor ima ušesa za poslušanje, naj poslušaj!”?

Kaj je mislil s temi besedami gospod Jezus?

Ali nimamo vsi ušesa za to, da poslušamo. Ali so morda ušesa, je morda sluh za kaj drugega ustvarjen? To je vendar vedel božji Učelnik?

Čudno! —

Vendar če pa prečitaš celi odstavek sv. evangelija in se zamisliš v globoko in veliko resnico, katero hoče Gospod Jezus povdariti in razložiti, potem pa takoj opaziš, da je cel stavek popolnoma namestu.

Res je, da imamo vsi ljudje ušesa za poslušanje, vendar kako neradi poslušajo nekateri resnice, ki se protivijo njih strastem. Oni imajo ušesa, toda ne za poslušanje. Njim so ušesa samo za to, da uživajo s sluhom in zadovoljujejo svojim strastem, svojim slabim nagnjenjem. Zato hočejo slišati samo to, kar prija njih popačenemu srcu, njih nizkotnim strastem.

Govori jim o lepoti in vzvišenosti čednostnega življenja, gluhi so za vsako besedo.

Govori jim o potrebi življenja po veri, ne slišijo.

Posvari jih, da jih bode življenje po strasteh po mesenosti nesrečne naredilo za čas in za večnost.

Zastonj! gluhi so.

Vidiš, ti nimajo useš za poslušanje, temveč za to, da si z njimi in po njih zadovoljujejo strasti kakor mesenost, častilakomnost, skopost, maščevalnost i. dr.

Ko sem pred nekaj tedni sprevidel v bolnišnici umirajočega rdečkarja, ki je ležal tam kot nesrečna žrtva rdečega nauka, zakril si je ubogi siromak svoj obraz in zajokal: “O ljuba mati, zakaj sem bil gluhi

za vaše materinsko opominjevanje?”

Vidiš! Takih nesrečnih ljudi je na svetu nezmerno veliko, ki imajo ušesa, sluh, toda ne za poslušanje, temveč za strasti. Besede božje, ki je nauk srečnega življenja, nočejo zato slišati. In vse kričanje na nje je zastonj! Gluhi so! Zato pa je Gospod Jezus tem nesrečnim gluhcem zakričal to resnico v njih gluha ušesa, da bi prekričal njih gluhost, da bi morda čuli to njegovo svarilo in imeli svoja ušesa za poslušanje, poslušali ne samo stvari, ki dražijo njih živaljske živce, živaljsko naravo, temveč, da bi sprejeli tudi seme božje besede.

Rojak, ti imaš ušesa? Zakaj jih imaš? Zato, da z njimi strežeš in dražiš strasti? Zato da slišiš? slišiš tudi lepe spomine? lepe besede? nauke življenja?

Če jih nimaš za poslušanje, Gospod Jezus ti danes “vprije” na tvoja gluha ušesa lep nauk! Vzdrami se!

K.

NEDELJA KVINKVAKESIMA.

(Luk. 18, 31—43).

Tisti čas je vzel Jezus dvanajstere s seboj in jim je dejal: “Glejte, gori v Jeruzalem gremo in dopolni se vse, kar so pisali preroki o Sinu človekovem. Sin človekov bo izdan velikim duhovnikom in pismarjem in starešinam in obsodili ga bodo v smrt in izročili nevernikom. In ti ga bodo zasramovali in pljuvali vanj in ga bičali; in ko bo bičan, ga bodo križali in umorili. Tretji dan pa bo zopet vstal.” Oni pa niso tega nič razumeli, ta beseda jim je bila zakrita in niso umeli, kaj jim je povedal. In zgodilo se je, ko so se približali Jerihu, je sedel slepec poleg poti in je prosil. In ko je slišal mimoidoč

množico, je povpraševal, kaj da je. Rečejo mu pa, da Jezus iz Nazareta gre mimo. In je klical, rekoč: "Jezus, sin Davidov, usmili se me!" In mimogredoči ga karajo, naj molči. On pa le še bolj kliče: "Sin Davidov, usmili se me! In Jezus obstane in ga veli pripeljati k sebi. In ko pride blizu, ga vpraša, rekoč: "Kaj želiš, da ti storim?" In ta pravi: "Gospod, da vidim!" In Jezus mu reče: "Spoglej tvoja vera ti je pomagala!" In takoj spogleda in gre za njim, poveljuje Boga. In vse ljudstvo, ki to vidi, hvali Boga.

Razlaga.

Pretečeno nedeljo je Gospod Jezus hotel s svojimi besedami ozdraviti naša ušesa in nas vzdramiti, da bi jih res rabili za poslušanje.

Danes pa preide kot skrben zdravnik k našim očem, da bi nam ozdravil tudi oči.

Kakor pri ušesih, katere ima veliko ljudi gluhe tako dolgo dokler ne čujejo svoje obsodbe, svoje kazni, tako je na svetu veliko slepcev pri zdravih, očeh. Oči imajo, pa ne vidijo. Gledajo pred se, pa ne vidijo kako strašen prepad zija pred njimi, v katerega drve.

Zaslepljenost, t. je slepota pri odprtih zdravih očeh, je najhujša slepota.

Slepec se zaveda svoje slepote! Kako varno stopa po poti in tipa s svojo palčko pred seboj, da bi kam ne padel. Zaslepljenec miži in ne vidi, pa si domišlja, da vidi, kakor bi gledal skozi povečevalno steklo in hiti v lastno pogubo.

Slepoto očesa povzroča navadno zanemarjenje oči. Obilna nesnaga pod obrvmi, gledanje, čitanje pri slabi luči, gledanje v preveliko luč i. dr. pospešuje slepoto. In ko je pa enkrat človek slep "obdaja ga noč," in "ne ve nič od dneva." Govori mu o lepih rožcah, o zvezdicah, o lepem stvarstvu i. dr., nič! Vse to je zanj kakor bajka.

Tak je zaslepljen človek. Sv. vera je oko našega duha. Telesno oko spogleda, ko se človek rodi. Duševno oko, sv. vera, se nam odpre, ko steče blagoslovljena krstna vo-

da po glavi in nas obsenči milost sv. duha ter nam vlije krščanske čednosti v naše srce.

Tudi to duševno oko otemni, ako ga zanemarimo. Kdor naklada greh na greh, strast na strast, kdor si ga nalašč kali s protiverskimi spisi, s protiverskimi pogovori, kdor je zanemari z spuščanjem službe božje, sv. zakramentov, ne čita dobrega berila.

Tak človek "zaslepi"! Tudi on ne vidi nič! Govori mu o neskončno lepem Bogu, o krasoti krščanskih čednosti, ljubezni, upanja, o vzvišenosti krščanskih nauk — — nič! Kakor bi slepcu pravil o barvah. Nič!

Zato je pa največja nesreča za človeka če enkrat zaslepi! Ne zave se svoje slepote preje, dokler ni prepozno.

Poskušali so zdravniki ozdraviti slepoto s tem, da so v mrtve oči

spustili strašno pomnožene in ostre svetlobne žarke. Pa slepec je znorel, spregledal ni!

Dr. Zola, sovražnik božji in romanopisec, je rekel o sebi: "Jaz bi preje znorel, nego veroval!" — Ne vidiš pri zaslepljenosti istega, kakor pri slepoti?

Pojdi po ječah! Koliko nesrečnih bitij tam ječi in gine kot divje zveri za mrežami. Zakaj? Kaj jih je tja pripeljalo? Zaslepljenost! Ali ni morilec, ki trepetal pred vislicami, vedel naprej, kaj ga čaka, ako umori človeka? Da, lahko bi videl za takrat vislice pred seboj, pa jih ni. Zakaj ne? — Bil je zaslepljen!

O, Gospod, daj mi, da vidim!

Pijanski oče je največje gorje za nesrečne svoje otročiče! — Brat — si ti tako gorje za tvojo družino?

Kako pomnožiti število naročnikov "Ave Maria"?

Piše A. Tomec.

Rojakom priporočamo, da prečitajo krasni dopis Mr. A. Tomeca. Vreden je, da ga vsi prečitajo in vpoštevajo. Da! Ko bi se katoličani zavedli te svoje dolžnosti.

Zato, dragi naročniki! Na delo. Zavezem se za list "Ave Maria". Za tako krasen list, kakor je sedaj "Ave Maria" ne bode težko delati.

Urednik.

Johnstown, Pa.

Da je list "Ave Maria" lep, koristen in potreben, ki zasluži vso našo pozornost in skrb, mislim, da ni treba še posebej povdarjati.

Zato pa naročniki "Ave Maria," mi, ki ta list že poznamo, poznamo njega pomen, od nas je odvisno, kako se razširi, širimo ga torej kakor vemo in znamo. Mnogo jih je še, ki bi ta list radi naročili, ko bi ga poznali. Poskrbimo mi, da ga poznajo.

Mi katoličani sami moramo skrbeti za svoj katoliški tisk, kdo pa bo drugi? Nam pač ne bodo vzdrževali in podpirali tisk socialisti in brezverci, kakor, žal, katoličani vz-

držujejo in podpirajo socialistični in brezverski tisk.

Veste, dragi naročniki lista "Ave Maria", kako bi lahko kar naenkrat število naročnikov podvojili, da bi nas bilo še enkrat toliko, kot nas je, samo, ako vsi naročniki hočemo nekaj žrtvovati?

Moj predlog bi bil, da bi vsak naročnik pridobil vsaj enega novega naročnika, če ne drugače naj bi pa naročil list komu drugemu ali enemu za vse leto, ali dvema za pol leta; lahko bi mu naročil tako, da bi dotičnik še ne vedel, kdo mu je list naročil; ko bi mu pa naročnina potekla, bi se mu to naznanilo in se ga povabilo, da bi se potem sam naročil ko mu je prej list naročil drugi.

Ker pa jih je mnogo, ki še komaj za naročnino zmorejo, zato naj bi pa taki skušali pridobiti kakega novega naročnika, naj bi pa taki, ki jim je mogoče, za več drugih list naročili.

Čeravno pa bi vsi, za katere bi se list naročil, lista potem sami ne naročili, vendar je pa gotovo, da bi jih bilo veliko, ki bi ostali listu zvesti naročniki.

Na tak način je pisec teh vrstic že veliko naročnikov pridobil, ker jim je, ker sami niso hoteli naročiti, ali se jih ni upal preveč nadlegovati, list za nekaj časa sam naročil, ali jim dajal nekaj časa številke, katera je prejel brezplačno od upravnistva, in veliko teh se je potem samih naročilo in zdaj so zvesti naročniki. Mnogim list precej ne dopade. Ko pa ga dalj časa čitajo, se jim tako priljubi, da ga več ne puste.

Dragi naročniki! z dolarja znaša naročnina za "Ave Maria". Kaj bi se posamezniku poznalo, če bi jih žrtvoval, da bi bil en naročnik več, pa kak vspeh bi se s tem dosegel! 10.000 naročnikov bi naenkrat štel list "Ave Maria."

Kdo bi toraj rad ne žrtvoval borih dveh dolarjev za tolik vspeh?

Katoličani! Ni je stvari, ki bi bila tolikega pomena in tolike važnosti in ki bi bila nam bolj potrebna kakor je katoliški tisk. Zastonj so nam duhovniki, zastonj cerkve, katoliške šole in vse druge katoliške naprave, če ne bomo imeli katoliškega tiska.

Prej so vero zatirali in cerkev preganjali z mečem in kristjani so za vero kri prelivali in življenje žrtvovali. Danes se vero napada, in zatira, cerkev napada in preganja z tiskom. In nam ni treba zdaj radi vere kri prelivati, ne z mečem se braniti, pač pa se moramo posluževati orožja, kakoršnega se zdaj tudi proti nam rabi, ker le potem se moremo uspešno braniti.

Torej ne samo radi čitanja mora katoličan naročiti katoliške liste, marveč radi dolžnosti do svoje vere in cerkve in do samega sebe in da dobro stvar podpira.

Če toraj za tisk skrbimo, zanj delamo, ga podpiramo, sami za se skrbimo, za se delamo, sebe podpiramo, le sebe branimo; če imamo tisk, imamo vse, brez njega je vse drugo brez pomena.

Ni je sile, ki bi toliko zmogla, ni je moči, ki bi toliko naredila, ni ga sredstva, s katerim bi se toliko doseglo, ne orožja, s katerim bi se tako vspešno bojevalo, kakor je tisk.

Tisk in denar sta sveta vladar. Brez tiska se dandanes nič ne stori, nič ne vodi, kakor je pa škodljiv, pogubonosen, za človeštvo usodepoln slab tisk na eni strani, tako je pa občekoristen, blagodejen za človeštvo kot zdravilo proti strupu potreben dober tisk na drugi strani.

Zato pa je vsakega katoličana v sedanjih časih prva in največja dolžnost, da dolžnost vseh dolžnosti podpirati katoliški tisk, skrbeti, da imamo tisk, vse storiti, da bomo imeli mogočen tisk, da se nam ne bo bati, da bi nas sovražnik premagal. Ako to storimo, je vse storjeno, ako to zamudimo, je vse zamujeno.

Kaj bi nam pomagalo, če bi vse druge dolžnosti še tako natanko spolnjevali, če pa bi to dolžnost zanemarili?

O, ko bi se katoličani tako zavedali, kolikega pomena je dandanes list, kot se tega zavedajo naši nasprotniki! Zato pa oni ne sovražijo in ne preganjajo duhovnika, naj je še tako vnet za vero in goreč za čast Božjo, samo da se ne briga za tisk, samo, da se za javnost ne zmeni, da se le v politiko ne vmešava. "Duhovnik naj se briga samo za vero", pravijo, "v druge stvari pa naj se ne vtika," ker dobro vedo, da če bi se duhovnik za nič drugega ne briga, kot za molitev in duhovna opravila, bi kmali sam ostal v cerkvi. Toda gorje pa duhovniku, kateri se trudi in dela za katoliški tisk ali celo izdaja v katoliškem duhu pisane liste in knjige!

Kako naši nasprotniki delajo z vsemi silami in na vse kriplje, da razširijo svoj brezverski tisk in vničijo katoliški tisk!

Koliko nesrečnih žrtev je, ki bi bili najboljši ljudče, ko bi o pravem času dobili v roke pošten katoliški list, ki bi jih ovarovali pred kugo slabih brošur, listov in časnikov, kateri so jim pamet tako zmedli in jih tako zaslepili, da jim vse slepo vrjamejo, bolj kot lastnim očem, lastnemu razumu in svojim skušnjam, pa naj jim pišejo še tako nedosledno, neumno, danes tako, jutri drugače.

Zato pa ni boljšega duhovnega in telesnega dobrega dela usmiljenja, ne večje zasluge pri Bogu, kot je delo za katoliški tisk, zakaj kdor dela za kat, tisk, on dela za Boga, za bližnjega dušno in telesno korist in srečo; on brani vero in cerkev, resnico in pravico, se bori za vse dobro in proti vsemu slabemu.

Največja sramota, najgrje izdajstvo pa je, ako katoličan podpira protikatoliški tisk.

Še enkrat, delajmo vsi za naše kat. liste "Ave Maria" in "Edinost" kakor delajo nasprotniki za svoje. kajti ta dva lista sta nam tako potrebna kot dve roki.

A. Tomec.

Pittsburg, Pa. Da ne bom predolg bom samo kratko omenil nekaj novic iz naše naselbine:

Naši Slovenci so se letos za Božič pokazali, da so še zavedni katoličani in da jim je cerkev in njih vera več kakor pa vsa blufarija z J. R. Z. Božična kolekta je znašala blizu \$1500.00 (Beri en tisoč in petsto dolarjev). Kaj čuda, da se vašim Chicaškim rdečkarjem tako slinje cedijo po naši naselbini, da bi radi še naše žepe malo izpraznili in napolnili z njimi svoje nikdar polne bisage.

Zato je Kristan, tako žalostno zapustil naš zakajeni Pittsburg. Veste ta ata so prišli k nam misijon držat, pa jim kar nič ni šlo po volji. Ta prebiti Pittsburg noče vrjeti rdečim sleparstvom. Veste pa popihati so jo morali ta dični ata iz

REV. ROMAN HOMAR O. S. B.
Ind. misijonar.

Pittsburga in še veseli morajo biti da so odnesli zdravo glavo in zdrave pete.

Nismo Pittsburžani ne od muh. Bomo že pokazali tem rdečim prekucuhom in sleparjem, da smo Pittsburžani preveč zavedni in da smo prepametni, kakor da bi potrebovali tako duševno revo, da bi nas hodil učiti. Drugikrat mu svetujem, če bi se še kdaj upal priti med nas, naj si preskrbi le močno čelado, da si zavaruje svoje zmedene možgane, da mu jih tukajšnji Allegeny River ne odnese. (Nima kaj odnesti. Opomba uredništva) Pozdrav vsem zavednim rojakom! Le tako naprej, g. urednik! Bog in Marija bosta z Vami! Ne bo se vam treba bati volkov v ovčji koži!

John Golobič.

Chicago, Ill. — Cenjeni g. urednik: — Prosim, sprejmite ta dopis v nam priljubljeni list "Ave Maria."

Ravno nekaj čez leto je, odkar smo tudi mi v Chicagi ustanovili Marijino družbo. Začetek je bil bolj slab, ampak držali smo se gesla: Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo. Ni dolgo tega, ko smo vprizorili svojo prvo igro; sedaj se pa zedinjeni s fantovskim klubom Sv. Štefana pripravljamo na nekaj, kar je čisto novega med Slovenci, za tako zvani "Minstrel show."

"Minstrel show" bode prvič vprizorjen na slovenskem odru v Ameriki in je jako podučljiv, osobito za nas izseljenke, polno rozvedrila in zdravega humorja.

Glavni dobiček je namenjen za šolski sklad. Zatorej mislim, da ni katoliškega Slovenca v Chicago, kateri se ne bi ta dan udeležil te prireditve.

Vršilo se bode 8. Febr. v Češko-Amerikanski dvorani.

Posebno vabimo rojake iz bližnjih naselbin.

Tako vidite Gosp. urednik, da se tudi v Chicagi še dobijo pošteni fantje in dekleta, ki radovoljno storijo kaj za dober namen, zato se pa tudi prav pridno učimo in upamo, da bode naš trud plačan z prav veliko udeležbo.

Mary Janes,

Predsednica Dekliške družbe.

Beaulien, Minn. — Naši Indijanci so po navadi. Bolj leni so za cerkev. Letos sem jih pokopal 12 in krstil 18. Že celo leto sem popolnoma sam, kuhar, vrtinar, cerkvenik itd. vse. — Naša pošta je daleč proč. Peš moram tja hoditi, nekako pet milj daleč in je 12 milj od železnične postaje. Moj najbližji sosed je pol milje proč od župnišča in iz svoje kočice ne vidim ne hiše, ne luči, nič.

Ob nedeljah kurim šest peči, tri v hiši in tri v cerkvi. Kakih 25 "klafter" drv porabim vsako leto, katere pa moram nasekati sam, če tudi sem že nad 30 let duhovnik. Imam pa še 75 mernikov krompirja za prodaj in 40 sem ga že prodal.

Rev. Roman Homar. O. S. B.

Joliet, Ill. — Cenjeni g. urednik, ali boste zavrgli moj dopis? Upam, da nel Morda bode kdo rekel, kaj se pa ta vti-

ka v dopisovanje. No, kaj mi pa kdo more, če povem resnico?! Veste g. urednik, letos so bili žalostni prazniki pri nas in povsodi. Stavka je bila, Žejni niso dobili nič "mokrega." Vsi smo bili pa brez denarja. Da, žalostni prazniki! Toda žalostni samo telesno. Duševno smo pa v Jolietu obhajali praznike, kakor še nikdar. Vse je bilo tako lepo! Pritrkovanje zvonov prav po kranjski navadi in načinu je povzdigovalo slovesnost, da smo veseli hoteli v cerkev. In v cerkvi tako krasno okinčani oltarji! Posebno pa petje! Da, petje je bilo pa angeljsko. Da, Mr. Martin Cvek, to je pa mojster v petju in poduku. Pogrešali smo pa orgel. O, ko bi še orglje zadonele s tako krasnim petjem, kako bi bilo še le lepo. Vendar le malo poprimo. Tudi to pride! —

Veste, g. urednik, jaz bi se večkrat oglasil, pa se mi pero zgubi. Prodajal-

Mr. Smith 128-letni Indijanec, katerega je krstil Rev. Roman Homar OSB.

ne pa tudi ni, da bi ga hitro kupil.

Vendar bi pa zelo priporočal vsem drugim naročnikom, ki so zmožni pearsa, naj bi se pridno oglašali v listu "Ave Maria". Iz vseh naselbin čitamo tako Zakaj bi mi iz Jolietu tudi ne stopili v njih vrsto.

Sedaj se pa zahvalim v imenu vseh faranov vam g. organist, pevkam in pevcem za tako lepo petje za letošnji božič, Vama č. g. Plevnik in č. g. V. Šolar pa za lepe pridige, č. sestram pa za okinčanje oltarjev. — Pozdravljam vse čitatelje lepega lista "Ave Maria," vzlasti Jolietke in jim vošim veselo in srečno Novo leto!

John Rifel, naročnik.

Mati spadaš v materino društvo? Zakaj ne. Ne misliš, da tudi ti potrebuješ molitve, naukov?

Gilbert, Minn. — Prosim Vas, da mi daste nekoliko prostora v Vašem cenjenem listu. — Dolžnost me veže, da se lepo zahvalim Vaši zastopnici Mrs. E. Smolich iz Aurore, Minn, da so me tako lepo sprejeli, ko sem bila tam kot zastopnica za Vaše liste in sem nabirala nove naročnike, kajti le tako sem mogla pridobiti toliko novih naročnikov. Da, draga Mrs. Smolich, prav lepa hvala Vam in Bog plačaj za ves Vaš trud, ki ste ga imeli z menoj, ko ste hodili tri dni okrog po naselbini, da sva obiskali vse Slovence na Aurori dobre, kakor tudi slabe. Zahvalim se tudi soprogu Mr. Smolichu, ki so me prišli počakati na postajo in me zopet spremili zadnji dan nazaj do postaje. Obema lepa hvala!

Nadalje se zahvalim Vam, Mrs. Verant za vašo postrežbo, ki ste tako lepo skrbeli za me ves čas, ko sem bila pri Vas, da mi ni bilo treba hoditi lačni okrog ali iskati hrane drugje. Zato tudi Vam, draga ga Mrs. Verant, kličem Bog Vam plačaj! Za vas pa, dragi naročniki, tudi nimam drugega kakor prav srčno hvalo vsakemu posebej za tako lepo število, ki se Vas je naročilo na te lepe liste. Lepo število vas je sedaj naročenih v Aurori! Čast Vam, Aurorski Slovenci! Bog naj Vam povrne in Mati Marija, katere člani ste postali, ko ste se naročili zlasti na list Ave Maria. Moja želja je, da ostanete zvesti naročniki do Vaše zadnje ure, da Vas Mati Marija sprejme v nebo.

Slovenci po drugih naselbinah, posnemajte Aurorčane! Ko bi vse druge naselbine storile to, kar je storila Aurora, potem se bo število naročnikov na Ave Maria potrojilo, na EDINOST pa podvojilo.

Vresnici sem ponosna in vesela, da sem bila med Vami Aurorčani. Ker sem pri Vas dobila novega navdušenja, ko sem videla, koliko imamo še dobrih Slovencev.

Toraj še enkrat vsem skupaj in vsakemu posebej posebno Mrs. Smolich in Mrs. Verant, Bog plačaj! Z Bogom! **Angela Preglet,** glavna zastopnica za Minn.

V Kansas City, Kans. je bil slovenski blagoslov slovenske šole sv. Družine, katerega je izvršil m. g. škof Vart. Slovenska šola je bila veliko premajhna. Zato so jo povečali. Več kakor 170 otrok je že v šoli. Dopoldne ob 10. uri je bila slovesna sv. maša, pri kateri so otroci imeli "ofer." Darovali so \$80.00 Popoldne ob 3. je prišel mil. g. škof, katerega so vsa društva slovesno sprejela. Po blagoslovu je bil slavstni banket v dvorani. Rev. J. Perše je z velikim trudom vse delo preskrbel in nadziral in prihranil s tem župniji lepe svote. Pri banketu so udeleženci darovali \$650.00. — Župnijo v Kansas City je začel Rev. J. Kompare, ki je začel prvi podučevati otroke. Bil jih je 12. G. Leskovec je sezidal šolo in sedaj g. Perše jo je povečal.

Dragi otroci.

Vsakemu, ki mi piše jaz rad odpišem in se mu zahvalim za dopis. Samo mislite si, če treba odgovoriti vsakih štirinajst dni najmanj sto pisem, da je to \$2.00. Zračunajte to na celo leto, pa boste videli, da je to lepa svotica. Za to sem se odločil, da bom vsakemu mojih "darlings" —, ki mi bode pisal in poslal stamps za odgovor poslal lep darček. Tisti, ki pa ne priloži "stamps" za odgovor bom pa vzel za znamenje, da ne pričakuje odgovora.

Vaš Striček.

Ely, Minn. — Ker je zelo malo dopisov iz tukajšnje naselbine v "Ave Maria," posebno ženskih ne, sem se pa jaz namenila, napisati par besedi, da boste vedeli, da je tudi tukaj še veliko žen, ki se zavedajo svoje katoliške dolžnosti. Imamo tri ženska kat. društva. Naše društvo Prečist. Spočetja J. K. J. je zelo lepo napredovalo dokler niso nekatere rdeče Slovenke hotele prisiliti nas, da bi se društvo priklopilo slov. narod domu. Ker se katol. žene nismo udale, se je vnel boj, v katerem smo bile pa zmagovalke me. To je pa naše rdeče sestre tako razkačilo, da so odstopile od društva. Tako je prav! Sedaj vlada pa v društvu zopet red in mir in sloga. Imamo tudi materino društvo, ki lepo skrbi za olepšavo cerkve. — Pozdrav vsem čitateljem lista "Ave Maria". — Elyška Slovenka.

Johnstown, Pa. — Videla sem v listih, da morete pošiljati v stari kraj list Ave Maria. Prosim pošljite ga na gospoda župnika, kakor prilagam naslov. List je prej dobivala moja sestra. Toda med tem se je zgodila velika nesreča. Sestra je umrla zjutraj, pred poldnem pa oče . . . Poslala sem par kronic tem sirotam še pred 7 meseci skozi Sakserja,

pa mi pišejo iz kraja, da še niso dobili in sem v strahu. Pisala sem Sakserju, naj mi pošlje nazaj moje dolarje ali noče nič čuti. Revčki pa doma težko čakajo . . . — Mrs. B. Nemanič.

Barberton, O. — Vaše pismo sem sprejela in danes pa tudi list "Ave Maria." Zveselila sem se ga, ker je v resnici lep in tako vspodbudljiv, da se ga mora človek zveseliti, če ima še količkaj vere v srcu. Le tako naprej! Saj nismo sami! Saj imamo dobro Mater Marijo za seboj, ki nam bo pomagala in tudi nam dala ljubo zdravje, da bomo lahko podpirali to Vaše dobro delo . . .

T. Škraba.

Martin, Pa.

Koledar "Ave Maria" je krasen ali precej užalosti človeka, ko ga čita. V resnici mora boleti srce vsakega zavednega katoliškega Slovenca, ko gleda slike mož, ki so bili napredni, navdušeni za katoliški naš napredek, pa so nam prezgodaj umrli. Tu mislim. Ven. Viktorina Perca OFM. Kako je bil ta mož delaven za naš katoliški tisk. Pa kje je danes? Krije ga že hladna zemlja. Kolika izguba je tak mož za nas.

J. Koprivnik.

East Helena, Mont. — Pustila sem vse časopise, samo ta krasni list "Ave Maria" sem ohranila in ga ne pustim, ker ga srčno ljubim. Če bi vsaki dan prišel, se ne bi naveličala ga čitati. Dobro bi bilo, če bi poslali kakega moža po naselbinah okoli, da bi ga imeli pri vseh hišah. Jaz sem prepričana, ako ga bode dobil enkrat, se bode vsakemu priljubil . . .

Cleveland, O. — Želim Vam vesele praznike in obilo blagoslova pri tem prepotrebem delovanju. Bog naj blagoslovi vsa vaša podjetja. Zahvalim se vam za krasen koledar "Ave Maria", ki je v resnici nekaj krasnega. — List "EDINOST" dobivamo sedaj redno in se Vam zahvalim.

K. Kuhel.

Collinwood, O. — Umrli so mi moja mati v starem kroju Uršula Želle. Bili so stari 70 let. Sv. maše niso noben dan zamudili. Molili so in trpeli. Pet dni pred smrtjo so še sprejeli sv. popotnico. Na večer pred smrtjo so se poslovili od vseh domačih. Do zadnjega vzdihljaja so bili pri zavesti in mirno zaspali v Gospodu. Draga mati, počivajte v miru. Dal Bog, da bi tudi me vse slovenske matere v Ameriki tako lepo živele in tako lepo umrle."

Ivana Dermastia.

McGraeger, Minn. — Naznanjam Vam, da sem sprejela list "Ave Maria" ki se mi jako dopade.

Anna Jakšč.

Slabo časopisje je največji strup? — kdo bode pil strup, zato da ga bode poskušal ali je res tako hud, kakor pravijo ali ne?

POIZVEDOVALNI KOTIČEK.

Vprašanje. — Zakaj mašnik ne da zadnjega blagoslova pri "črni" sveti maši. Čula sem, da zato, ker bi baje videl v cerkvi onega mrtvega, za katerega je bila sv. maša.

Odgovor: Ne vrjemite takimle prismojenim vražam. Blagoslova mašnik ne da pri "Requiem" sv. maši, ker so vse molitve pri tej sveti maši in cel obred tako sestavljene, da se pred vsem moli za ranjke. Tako mašnik ne moli v začetku psalma "Ne sodi me," enako ne prekriža knjige prvi evangeliju, ne blagoslovi vode pri darovanju in tudi zadnjega blagoslova za to ne da, ker hoče, da gre celi sad nekrvave daritve v korist vernim dušam v vica.

Vprašanje: Ali je civilna poroka dveh katoličanov veljavna? Neka prijateljica mi je povedala, da se je ona civilno poročila, pa je bila poroka veljavna. Samo k spovedi je šla. Ali je to res?

Odgovor: Morda se je prijateljica poročila pred 1. 1907, ko nove cerkvene postave glede katoliških zakonov še niso bile izdane. Od kar pa je v veljavi postava, znana pod naslovom "Ne temere," so pa vse poroke katoličanov, ki niso sklenjene pred lastnim župnikom in pred dvema pričama neveljavne in grešne. Zato dva katoličana, ki sta civilno poročena, nista poročena temveč živita v "divjem" zakonu. — O tem smo že večkrat odgovarjali v "Ave Maria!"

Ali si član društva Najsv. Imena. — Zakaj ne?

Ostalo nam je jako veliko dopisov in oznanil. — Prosim potrpljenja. Vse pride na vrsto.

East Pittsburgh, Pa. — S radošću vam pošljem ovo darilo za "Ave Maria". Ali sam se malo uplašil kat sam primil ovaj list baš na boljševiški Božič. Več sam se plašil, da sam i ja boljševik. A ja sam kaj se reče čisti Hrvat a v ljubezni ostajem Slovenec i Hrvat.

Gregory Chmek.

V molitev se priporočajo:

† Uršula Želle. (mati Mrs. Dermastia) iz Collinwooda, Ohio.

Dokazi Materine ljubezni do svojih otrok.

Še nikdar se ni čulo, da bi bil kdo za puščen, kdor se je k Tebi, Mati zaupno zatekel.

Dokazi:

Obljubila sem, da se bodem javno zahvalila v listu Ave Maria. Moja mati so bili nevarno bolni. Na Marijino priprošnjo so zopet ozdraveli. Zatoraj bodi ti-sočrkat hvala Tebi, o Marija in Tebi, o presveto Srce Jezusovo!

Marija Jakša, rojena Gregorič, Calumet, Mich.

Obljubila sem, da se v listu Ave Maria zahvalim preblaženi Devici Mariji za ozdravljenje moje roke. Zato pošljem \$2.00 kot darilo v pomoč Vašemu listu.

K. S. Eveleth, Minn.

Priloženo Vam pošiljam malo darilce za pomoč listi Ave Maria obenem se pa javno zahvalim Mariji Božji za mnogokrat uslišane prošnje.

Alois Leustik, Fairchild, Wis.

Zahvalim se Mariji sedem žalosti in presvetemu Srcu Jezusovemu za uslišano prošnjo. Nadalje se zahvalim vsem osebam, ki so me tolažili in mi dajali pogum, da sem lažje stopila na težko pot na operacijsko mizo. Še enkrat kličem jaz in mož z najinimi otroci: Hvala Tebi, Marija!

Mary Zidar, Forest City, Pa.

Bila sem nevarno bolna pa sem se obrnila k Materi Mariji po pomoč, ki je Zdravje bolnikov. — Čast in hvala Lurški Materi Božji, bila sem uslišana.

Karolina Kotar, Forest City, Pa.

Obljubila sem Mariji v svoji bolezn, če ozdravim, da se ji bodem v listu Ave Maria javno zahvalila, in to svojo obljubo s tem z veseljem izpolnjujem.

Ivana Zavodnik, Soudan, Minn.

Obljubila sem, da se javno zahvalim v listu Ave Maria Materi Božji in presvetemu Srcu Jezusovemu, za rešitev.

Frances Sherek, Biwabik, Minn.

Zahvaljujem se javno Materi Božji in sv. Antonu za pomoč v nevarnosti.

Marija Prijatelj, So. Chicago, Ill.

Tukaj pošiljam ček za Od te svote gre \$5.00 Vam v podporo dobrega tiska, kateri dar dajem iz ljubezni do naše Gospe presvetega Srca.

Rev. P. Cyril OMC., Indianapolis, Ind.

Zahvaljujem se presvetemu Srcu Jezusovemu, Materi Božji in sv. Roku za uslišano prošnjo.

Mrs. Ivana Filipčič, McKinley, Minn.

Zahvaljujem se Materi Božji za ozdravljenje.

Mrs. A. P. Fedran, Middleville, N. J.

Hvala Mariji! Noga me je bolela. Zdravniki mi niso mogli pomagati. Marija me je ozdravela.

I. P. Indianapolis, Ind.

Zahvaljujem se Materi Mariji in Presvetemu srcu Jezusovemu za zdravje.

Mrs. Margaret Osterman, Baraga, Mich.

Hvala Mariji Devici za zdravje.

A. Skulj, Cleveland, Ohio.

Zahvaljujem se Materi Božji in Presvetemu Srcu Jezusovemu za zdravje.

Barbara Strucel, Calumet, Mich.

Moj mož je bil nevarno bolan. Opravila sem devetdnevno v čast Materi Božji in stanje se mu je zboljšalo. Hvala Tebi, o Marija.

Mrs. Mary Debelack, Holton, Mich.

Prav lepo prosim za mali kotichek v Ave Maria, da se javno zahvalim Mariji in presvetemu Srcu Jezusovemu za vslišano prošnjo za dobitve zdravja. Bil sem prav hudo bolan za Influenca in Bronckitis in se je pojavil hud Reumatizem, da nisem ga mogel več prenašati. Tako sem se zatekel do Marije in presvetemu Srcu Jezusovemu in še tisti dan me je revmatizem popustil in se mi je začelo zdravje boljšati. V zahvalo s tem obljubujem, da bom do smrti zvest ostal Mariji in presvetemu Srcu Jezusovemu kot zvesti Marijin sin.

J. K.

Forest City, Pa.

Javno se tem potom zahvaljujem presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu za podeljeno mi zdravje, kar moram očitno spoznati v večjo čast presvetih Src. Pri tem pa se tudi zahvaljujem vsem onim, ki so se me v moji bolezn, v svojih molitvah pogostoma spominjali.

Rev. Jos. Tomšič, župnik.

Obljubila sem, da se v listu Ave Maria javno zahvalim Mariji Materi sedmerih žalosti za večkratno uslišano molitev in za podeljeno zdravje. Marija izprosi nam ljubo zdravje še za naprej.

Mary Wintar, Cleveland, Ohio.

Naenkrat sem začutila velike bolečine v nogi. Obrnila sem se s zaupanjem k presv. Srcu Jezusovemu za ozdravljenje in res bolečina me je takoj ponehala. Zato se javno zahvalim presvetemu Srcu Jezusovemu za uslišano prošnjo.

Frances Mervar, Cleveland, Ohio.

Zahvaljujem se Jezusu v presvetem Rešnjem Telesu in Mariji in sv. Antonu, katere sem prosila zdravja in sem bila uslišana. Zahvaljujem se javno tudi za vse druge dobrote.

Katarina Stukel.

Lepo se zahvaljujem presvetemu Srcu Jezusovemu, ker sem bila v resnici usli-

šana, ko sem se obrnila v bolezn, s zaupano prošnjo do Njega.

Katarina Tratnik, St. Louis, Mo.

Obljubila sem se javno zahvaliti v Ave Maria, ako mi Marija ozdravi mojo hčer in bila sem uslišana. S tem izpolnjujem to svojo obljubo.

N. N. Milwaukee, Wis.

Zahvaljujem se Žalostni Materi Božji in presvetemu Srcu Jezusovemu za zdravje mojega otroka in moje.

M. T. Eveleth, Minn.

Zahvaljujem se javno za vse obilno prejete milosti in dobrote, katere sem sprejel v letu 1919 za svojo dušo in telo po svetem Srcu Jezusovemu in na priprošnjo Marijino in sv. Jožefa in sv. Antona.

Marko Bluth, Joliet, Ill.

Zahvaljujem se Mariji Devici in sv. Luciji za pomoč v nevarni olezni in bju še prosim za milost popolnega ozdravljenja.

Uršula Gabriel W. Pullman, Ill.

Ker sem v bolezn, obljubila ako ozdravim, javno zahvalo v listu "Ave Maria". Torej me veže dolžnost, da se zahvalim nebeški Materi Mariji, presv. Srcu Jezusovemu, sv. Antonu Padovanskemu in sv. Roku za uslišano prošnjo.

S pozdravom

M. K. Joliet, Ill.

Darovi za "Ave Maria".

Pred vsem nam je poslal v dar en liberty Bond za \$50.00 mladenič F. P. iz Pittsburga, ki noče biti imenovan. Bog mu pred vsem plačaj.

Rev. P. Roman Homar O. S. B. Beaulieu, Minn., Indijanski Misijonar \$10.00 — Rev. M. J. Golob Bridgeport, Conn., \$10.00, — Mrs. Agnes Felko Summit, Ill. \$10.00, Družina Virant Lorain, Ohio, \$10.00, — Mrs. Katarina Ravnikar, Gilbert, Minn., 10.00, — Neimenovani So. Bethlehem, Pa. \$10.00.

Mr. Anton Grdina Cleveland, Ohio, \$5.00, — Mr. Alois Leustik Fairchild, Wis. \$5.00, — Mr. Joseph Rode Barber-ton, Ohio, \$5.00, — Miss Ivana Merkun, Cleveland, Ohio, \$5.00, — Družina Frank Suhadolnik Cleveland, Ohio, \$5.00, — Mr. John Koprivnik Martin, Pa. \$5.00, — Mrs. Anna Ellenich Baraga, Mich. \$5.00, — Mr. John Starich Milwaukee, Wis. \$5.00, — Mr. Gregor Churek East Pittsburgh, Pa. \$5.00, — Mrs. Ivana Kirn Waukegan, Ill. \$5.00, — Mr. Ivan Bishan Farrell, Pa. \$5.00, — Mrs. Johana Ostronich Los Angeles, Cal. \$5.00, — Mr. John Loushin Soudan, Minn. \$5.00. Po \$3.00 so darovali:

Mr. Ignacij Stepic, Cleveland, Ohio, — Mr. Alojzij Blazich, East Pittsburgh, Pa. — Mr. John Mihelich Irwin, Pa. — Neimenovana Cleveland, Ohio. — Mr. Frank Sajevec Cleveland, Ohio. — Mrs. Maria Sikor Aurora, Ill. — Miss Mary Tomec, New York. —

Po \$2.50 so darovali:

Mrs. Anna Clement Minneapolis, Minn. — Mrs. Annie Furlan Frontenac, Kansas. — Mr. John Arch McKees Rocks, Pa.

Po \$2.00 so darovali:

Rev. P. B. Čiček O. M. C. Albany, N. Y. — Mrs. Barbara Cvetich Pittsburgh, Pa. — Mrs. Margaret Motzale, Oakland, Cal. — Pvt. Joseph Mihelich, U. S. Army. — Mr. Joe Podpečnik, Barberton, Ohio. — Mrs. Mary Petach, Sartell, Minn. — Mrs. Apolonia Guzel, Cuddy, Pa. — Mrs. Anna Stefanich Buhl, Minn. — Miss Anna Vlacich Hoboken, N. J. — Mr. Ignacij Kuhel, Cleveland, Ohio. — Mrs. Mary Zidar Forest City, Pa. — Mrs. Frances Sherek Biwabik, Minn. — Mrs. Katarina Rosc, Chisholm, Minn. — Mrs. Frances Perko Chisholm, Minn. — Mr. John Kucler Denver, Colo. — Mrs. Maria Kuznik Lorain, Ohio. — Mr. Louis Skoda, Cleveland, Ohio. — Mrs. A. P. Federan Middleville, N. J. — Mr. Thomas Zakak Aurora, Ill. — Mrs. Anna Lumbert, Farrell, Pa. — Mr. Stefan Jaks Clarkstone, Wash. — Mrs. Franciška Ponikvar West Pulman, Ill. — Mrs. Nežika Strukelj, Gilbert, Minn. — Mr. Marko Schebatt, Pueblo, Colo. — Mrs. Mary Druga in Mrs. Lina Stonich Indianapolis, Ind. — Mrs. Maria Ovnik La Salle, Ill. — Mr. Michael F. Kobal La Salle, Ill. — Mrs. Anna Zorman New York, N. Y. — Miss Katie Pavlich, New York, N. Y. — Mrs. Mary Janzel in Mrs. Frances Rasket Pueblo, Colo.

Po \$1.50 so darovali:

Mr. Feliks Erlach, Kohler, Wis. — Mrs. Katie Berce Iron, Mountain, Mich.

Po \$1.00 so darovali:

Mr. Math Flajnik, Etna, Pa. — Mr. Alojzij Prijatelj So, Chicago, Ill. — Mrs. Frances Blatnik Cleveland, Ohio. — Master John Keržan Ambridge, Pa. — Mr. P. Zakrajšek Davis W. Va. — Mrs. Ivanka Casserman Barberton, Ohio. — Mrs. Terezija Pavlich, Barberton, Ohio. — Neimenovana Joliet, Ill. — Mrs. Frances Košir Cleveland, Ohio. — Mr. Frank Serjak Barberton, Ohio. — Mr. Anton Kostelko, Cleveland, Ohio. — Mrs. Ursula Logan, Cleveland, Ohio. — Mr. Louis Baraga, Lorain Ohio. — Mrs. Katie Richar Cleveland, Ohio. — Mr. Frank Skulj, Cleveland, Ohio. — Frances Muhich Cleveland, Ohio. — Mr. Frank Concher Omaha, Nebr. — Mrs. Frances Peterka, Brooklyn, N. Y. — Mr. John Svete, Cleveland, Ohio.

Podpisani s tem pristopam v društvo "Častne Straže Pred Tabernakelnom" in obljubim vsaki mesec opraviti zadostilno pobožnost.

Ime

Naslov:

Mrs. Frances Mervar Cleveland, Ohio, — Mr. Marko Plut, Kohle, Wis. — Mrs. Magdalena Filipavich, Cleveland, Ohio. — Mrs. Icana Sauly Carnegie, Pa. — Mr. John Kužnik, Cleveland, Ohio. — Mrs. Frances Skraba, Barberton, Ohio. — Mrs. Anna Susman Farr, Co. — Mr. John Poglajen Rice, Minn. — Mrs. Marija Jakša, Calumet, Mich. — Mrs. Agnes Schmuch, Collinwood, Ohio. — Mr. Frank Visočnik, Port Washington, Wis. — Mrs. Katarina Kotar Forest City, Pa. — Mrs. Maria Svigel, Forest City, Pa. — Mrs. Marijana Repar Cleveland, Ohio. — Mrs. Mary Skerl Worcester, N. Y. — Mrs. Cecilija Makuc Wind Gapp, Pa. — Mr. Jakob Wahcich, Cleveland, Ohio. — Mrs. Katarina Stuller, Milwaukee, Wis. — Mrs. Barbara Strucel, Calumet, Mich. — Mrs. Katarina Kuhel, Cleveland, O. — Mr. Frank Zitnik, Omaha Neb. — Mr. John Maur Cleveland, Ohio. — Mr. John Vegel, La Salle, Ill. — Mrs. Maria Messner Calumet, Mich. — Mr. Frank Bogovich Cleveland, Ohio. — Mr. Martin Marentich, St. Paul, Minn. — Mrs. Josepina Krivitz, Milwaukee, Wis. — Miss Katarina Pfeifer New Rochell, N. Y. — Mr. John Zevenick Gawanda, N. Y. — Mr. J. J. Peshell, Ely, Minn. — Mr. Stefan Rauch, Ely, Minn. — Mr. Frank Menart, New Duluth, Minn. — Mrs. R. M. Lockport, Ill. — Mr. Paul Tomec Joliet, Ill. — Mr. Jakob Rink Export, Pa. — Mrs. Johana Veršek Waukegan, Ill. — Mrs. Ursula Tratnik Ely Minn. — Mrs. Anna Plemel Northome Minn. — Mrs. A. Hudales, Milwaukee Wis. — Mr. Joseph Menart, Cleveland Ohio. — Mr. Anton Kočevar Seminolle Pa. — Mrs. Johana Filipich McKinley, Minn. — Mrs. Antonia Mengar Eveleth, Minn. — Mrs. L. Smitich, Niagara, Wis. — N. N. La Salle, Ill. — Mr. John Erzen Jenny Lind, Ark. — Mrs. Anna Banks Detroit, Mich. — Mr. Math Laurich, Joliet, Ill. — Miss Mary Muhvich, New York, N. Y. — Mrs. Katie Fidey Burdine, Pa. — Mr. Frank Possedi Chesterton, Ind. — Mr. Frank Dokl Milwaukee, Wis. — Mr. Martin Tomec Joliet, Ill. — Miss Berta in Master Albert Culik Joliet, Ill. — Mr. John Rauch, Minn. — Mrs. K. Shneller Brooklyn, N. Y. — Mrs. Mary Dolinsky Chisholm, Minn. — Mr. Ivan Markovich, Ambridge, Pa. — Mrs. C. Rednock Claridge, Pa. — Mr. John Pelhan, Houston, Pa. — Mrs. Josepha Lesjak La Salle, Ill. — Mrs. Terezija Barletich, Summit, Ill. — Mrs. B. Miroslavich Eveleth, Minn. — Mr. Louis Marovšek, Little Falls, N. Y. — Mr. Anton Stucin L. I. N. Y. — Mrs. Frances Culik, Joliet, Ill. — Mrs. K. Polichnik, Chisholm, Minn. — Mr. F. Vihtelich Detroit, Mich. — Mrs. Helena Marn Elt, Minn. — Mrs. Mary Tomec Johnstown, Pa. — Mrs. Amalia Furlan, Cleveland, Ohio. — Miss Mary Mivsek Collinwood, Ohio. — Mrs. Helena Jereb, Lloydell, Pa. — Mrs. Mary Tomažič Olyphant, Pa. — Mrs. Helena Zore Olyphant, Pa. — Mr.

Frank Zore Olyphant, Pa. — Mr. Louis Gačnik Hoboken, N. J. — Miss Clara Jeglich New York, N. Y. — Miss Katie Stukel, Joliet, Ill. — Mr. Blaze Molichnik Rice Minn. — Mrs. Jennie Zupančič, Cleveland, Ohio. — Mr. John Shega Ely, Minn. — Mrs. Maggie Bobnar Delmont, Pa. — Mrs. Angela Preglet, Gilbert, Minn. — Mr. Frank Schweiger Soudan, Minn. — Mrs. Antonia Vidic New York, N. Y. — Mr. Aleks Smolnikar Aurora, Minn. — Mrs. Frances Gornik Eveleth, Minn. — Mrs. Katarina Tratnik St. Louis, Mo.

Po 50c. so darovali:

Mrs. Anna Lumbert, Farrell, Pa. — Mrs. Katarina Stepetich Eveleth, Minn. — Mrs. Frances Kočevar, Ely, Minn. — Mrs. Marjeta Osterman Baraga, Mich. — Mrs. Mary Gerbajs Chicago, Ill. — Mrs. Anna Jahšič McGregor, Minn. — Mr. John Hlebce Pittsburgh, Pa. — Mrs. A. Stare Valley, Wash. — Mrs. Margaret Zaletel Lorain, Ohio. — Mrs. Frances Baraga Thomas, W. Va. — Mr. Maht Malerich Greaney, Minn. — Mrs. Antonia Celar Carlinville, Ill. — Mr. Fr. Vihtelich, Detroit, Mich. — Mrs. Maria Russ Ely, Minn. — Mrs. Margareta Klun Gilbert, Minn. — Mrs. Katarina Prestojec, Stanton, Ill. 65c. — Mr. Blaze Molichnik Rice, Minn. 75c. — Mrs. Theresia Okoren Eveleth, Minn. 50 centov.

Mr. John Loushin naš navdušen zastopnik v Soudan, Minn. nam je poslal darove ki so darovali: —

Mi. Karol Klun \$1.00, — Mr. Joseph Oblak 50c., — Mr. Frank Russ 50c., — Mr. Anton Stefanich 25c., — Mr. Anton Stepan 10c., — Mr. John Cvetan 25c., — Mr. John Jamnik 25c., Mr. John Tanko 25c., — Mr. Frank Oblak 25c., — Mr. Peter Spolar 25c., — Mr. Thomas Erchul 25c., — Mr. Joseph Erchul \$1.00, — Mr. John Miklich 70c., — Mr. John Loushin naš zastopnik \$5.00.

Darovi za Rev. F. X. Meško.

Very Rev. P. Benigen Snój O. F. M. New York, N. Y. \$2.00, — Neimenovan, New York, N. Y. \$5.00, — Mr. Math Laurich, Joliet, Ill. \$1.00.

Darovi za častito sestro Elizabeto.

Mrs. Anna Lumbert Farrell, Pa. 50c., — Neimenovana, New York, N. Y. \$5.00, — Mrs. Frances Peterka, Brooklyn, N. Y. \$2.00, — Mrs. Terezija Jamnik Wawotosa, Wis. \$1.00, — Mrs. L. Smitich Niagara, Wis. \$1.00, — Mr. Math Laurich Joliet, Ill. \$1.00.

Darovi za Zvezo Orlov.

Mr. Feliks Erlach Kohler, Wis. \$1.00, — Mrs. Ursula Tratnik Ely, Minn. \$1.00.

Mr. Marth Laurich Joliet, Ill. je daroval za Westfalske Slovence, na Nemškem \$2.00, — in za okrajno bolnišnico v Ljubljani \$2.00.

Darovi za Rev. Simon Lampe O. S. B. Mrs. Mary Huttar Cleveland, Ohio. \$10.00.

Telephone: Canal 1614

VSTANOVLJENO 1888

A. M. KAPSA

Slovcem pripo-
ročam svojo trгови-
no z železnino.

Pošteno blago —
zmerne cene.

2000-2004 Blue Island Ave., Cor. 20th St.
Chicago, Ill

Pridite in prepračajte se!

Severova zdravila vzdržujejo
zdravje v družinah.

Čiščoča ust,

kakor tudi nosnic je potrebna, da
se odvrnejo maladije kakor gripa
ali influenza, katerih se je naj-
bolj bati izmed bolezni, ki raz-
sajajo po zimih. Vseled tega bodite
pripravljeni in imejte na roki

**Severa's
Antisepsol**

(Severov Antisepsol). Rabi se za
grgranje ali izpiranje nosnic vsak
dan. Vporablja se tudi za proti-
okuževaino izpiranje ran, obdrg-
njenja in kožnih izpuščajev. Zdra-
vi prizadete dele, olajša hripavost
in pušča v ustih prijeten okus. Ce-
na 85c in 2c davka, v vseh lekar-
nah.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

SEIZ BROS.

Priporoča vsem slovenskim
duhovnikom svojo veliko izbi-
ro nábožnih knjig v vseh je-
zikih, vseh cerkvenih potreb-
ščin, kipov, podob, svetinjic
i. t. d.

Priporoča se tudi vsem slo-
venskim društvom ri nakupu
zastav in društvenih znakov.

21 Barclay Street, Ney York
Telefon, 5985 Barclay.

FRANCIS D. NEMECEK

FOTOGRAF

Se priporoča Slovcem

1439 W. 18th St. Chicago, Ill.

Telephone: Canal 2534

KRASNI ROMAN

"Milijonska Nevesta"

se dobi pri:

JOSEPH TOMIC

zvezek po 12 c. ali celi \$7.20

2424 So. Harding Ave.

CHICAGO, ILL.

Iščem tudi zastopnike.

IŠČEMO DEČKA

ki bi se hotel učiti tiskarske

umetnosti v naši tiskarni

"AVE MARIA"

Slovcnski zobozdravnik

DR. M. JOSIP PLEŠE

Ordinira od 10 ure zjutrai do 8 ure zvečer. Ordinira tudi izven določenih ur po
dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays
248 E. 72nd STREET, NEW YORK CITY.

Za vse Ljudi in za Vse Slučaje

Gotovo je, da imam največje prodajalne in najbolj založene z različnim bla-
gom, za slovenske gospodinje in gospodarje, pa tudi za ženine in neveste, ker
imam fino pohišstvo in druge potrebne reči.

PRVE SO GOSPODINJE, katere dobijo pri meni najboljše peči, preproge, lino-
leum, posodo, vozičke, zibelc, blazine, omare in drugo.

GOSPODARJI VEDO, da imam raznih barv, železja, ključavnic, cevi za plin,
stékla, korita in drugo vedno v zalogi.

NOČ IN DAN pa imam otvorjen pogrebni zavod z "AMBULANCAMI." —
Trije ambulančni in holniški avtomobili so vedno na razpolago za vsaki
čas, za vsako nezgodo ali bolezen.

Največji pogrebni zavod, v katerem izvršujemo vsa dela v največjo zadovolj-
nost naroda.

Oba telefona noč in dan:

Bell: Rosedale 1881.

O. S. Princeton 1381.

ANTON GRDINA,

TRGOVEC IN POGREBNIK

6127 ST. CLAIR AVENUE.

S slabim želodcem ni uspeha!

Dr. Orison Swett Marden, sloveči pisatelj pripoveduje: "Možgani do-
be veliko kredita, ki bi ga pravzaprav moral dobiti želodec." In prav ima
Na tisoče ljudi je na svetu, ki se imajo zahvaliti za svoj uspeh v življen-
ju predvsem dobri prebavi. Kdor ima slab želodec in trpi bolečine, ne
more imeti nikdar popolnega vspeha. Najbolj zanesljivo zdravilo za slab
želodec je:

Zlata kolajna

San Francisco
1915

Veliko darilo

Panama 1916

TRINERJEVO AMERIŠKO ZDRAVILNO GRENKO VINO

Pripravljeno je samo iz grenkih rastlin,
korenin in lubja znane zdravilne vrednosti in
naravnega rdečega vina. Izčisti želodec, odpra-
vi vse snovi iz notranjosti, pospešuje prebavo,
vrne slast in ojači živce in celi sistem. Za za-
prtje, neprebavo, glavobol, omotico, nervoz-
nost, pomanjkanje energije, splošno omemog-
lost, i. t. d.

Trinerjeva Angelika Grenka Tonika

je splošno odvajalno in zelo okusno sredstvo proti slabostim telesnega sistema.

TRINERJEV LINIMENT

je izvrstvo zdravilo, zelo močno, toraj uporabno za zunanja zdravila.
Oprostilo te bo revmatizma in trganja. Ako so tvoji udje otrpli, ali imaš
bolečine v hrbtu, ali si kak ud pretegnil ali zvil, za otekline itd., ako si z
njim namažeš utrujene mišice ali noge potem, ko si se iskopal, boš začu-
den čutil blagodejen upljiv.

TRINERJEV ANTIPUTRIN je najboljši čistilec za zunanjo upo-
rabo: Grgranje, izpiranje ust, čistenje ran, odprtini i. t. d.

V vseh lekarnah.

JOSEPH TRINER COMPANY

1333-1343 S. Ashland Ave, Chicago Ill

